

मनाचे श्लोक
ಮನಾಚೆ ಶ್ಲೋಕ
MIND'S PSALMS

मनाचे श्लोक
ಮನಾಚೆ ಶ್ಲೋಕ
MIND'S PSALMS

मनाचे श्लोक
ಮನಾಚೆ ಶ್ಲೋಕ
MIND'S PSALMS

Marathi Original by Samarth Ramdas
Kannada Transliteration
English Translation

२०००

‘मनाचे श्लोक’ ह्या पुस्तकाचे संस्करण
परमपूज्य श्रीमत् सद्योजात शंकराश्रम स्वामीजी
हांगेत्या बंगळूर शहरांतु जांवच्या तृतीय पट्टाभिषेक दिनाच्या प्रसंगारी प्रकाशित केल्यां.
प्रथम आवृत्ती : १९५३
पुनर्मुद्रण : २४ फेब्रुआरी २०००

© २०००, श्री चित्रापूर मठ, शिराली

कै. एच. शंकर राव हात्रे १९५३ सालांतु प्रसिद्ध केल्लेल्या आवृत्तीवैल्याने पुनर्मुद्रण

मुद्रक : कृष्णा शंकर करवार, रेखा डिझाइन अॅण्ड प्रिण्ट सर्व्हिसेस
१७/१२ तालमकीवाडी, ताडदेव, मुंबई ४०० ००७
मुद्रणस्थळ : मौज प्रिंटिंग ब्युरो, मुंबई ४०० ००४
प्रकाशक : गुरुदत्त विठ्ठल भट, मानद चिटणीस, स्थायी समिती,
श्री चित्रापूर मठ, शिराली ५८१ ३५४

परम पूज्य श्रीमत् सद्योजात शङ्कराश्रम
स्वाम्यांगेलो शुभसन्देश

General Secretary, Anandashram

ॐ

• श्री स्वामीजी शरणे •

DR. CHIMPUK LAKH
SERAI (A. E. DHEJ)
SRI M. KARNATAKA
MCA
© : (2020) 44-44

“श्री गुरुभ्यो नमः”

मनाचे श्लोक of Samartha Ramdas is the solace of countless seekers of God. His counsels to the mind are simple and practical. Their poetic lilt makes it easy to commit them to memory. Late Hattiangdi Shankar Rau (HSR, in short) had published his English translation along with Marathi original and Kannada transliteration years ago. The valuable pocket-book was long out of print and it was felt that a reprint is very timely. A devotee, who does not wish to be named, readily offered to meet the costs and hence, this publication.

Present generation knows very little about HSR and so, a few words about him will not be out of place. Our Parama Guru, Swami Anandashram, used to speak of three Shankars

in our community. They were Justice K. Shankarnarayan Rao, HSR and A. V. Shankar Rao. Swamiji endearingly called HSR a 'hold-all' because he would do any work entrusted to him by the Guru with utmost devotion, dedication and diligence.

HSR came on the scene at a very critical juncture. Our Math was bankrupt. Debts were mounting steadily and no solution was in sight. Bhandikere Math was on the verge of collapse. A stray remark by Swamiji that its reconstruction would need Rs. 28,000 touched HSR to the quick and pat came his T.M.O. for this amount. In 1928 this was, indeed, a princely sum and, the story goes, the local postoffice was hard put to raise this amount for handing over to Swamiji.

HSR retired as the Controller of Currency (equal to present Governor of Reserve Bank) and his monetary sagacity came in for good application. From 1932 began his tryst with Shri Chitrapur Math as President of the Standing Committee. He established a Math Reconstruction Fund with a target of Rs.1 lakh.

This target was achieved in 1937 and all the debts of the Math were wiped off. As Gopal, HSR's son, puts it in his 'Anandi-Ananda' (page 55): "The five years from 1932 to 1937 constitute a brilliant saga of human endeavour that turned an impending disaster into glorious permanency." The section entitled Chronology in 'Anandi-Ananda' sheds more light on HSR's tenure and the significant landmarks therein.

This reprint is a tribute to HSR. मनाचे श्लोक was his constant companion. It is our wish that this book receives a very wide reception and assists you in your Godward journey.

सद्योजातशुद्धशत्रुम्

Magha Kr. 5, Sha. Shaka 1921
(24 February, 2000)

PREFACE

The *Manache Shloka* or *Mind's Psalms* of Samarth Ramdas is a short, simple, practical and popular guide to aspirants on the spiritual path. In Marathi religious literature, it is reckoned as a priceless little *Upanishad*.

This booklet contains all the 205 psalms of the Marathi original, a transliteration in Kannada for those who can read Kannada but cannot read Marathi, and an English translation for the many who require guidance in that language. The English translation is in blank verse, the metre corresponding, as nearly as possible, to that of the original; and, like it, can be set to music. A separate page is devoted to each psalm, the number of the page being identical with the number of the psalm.

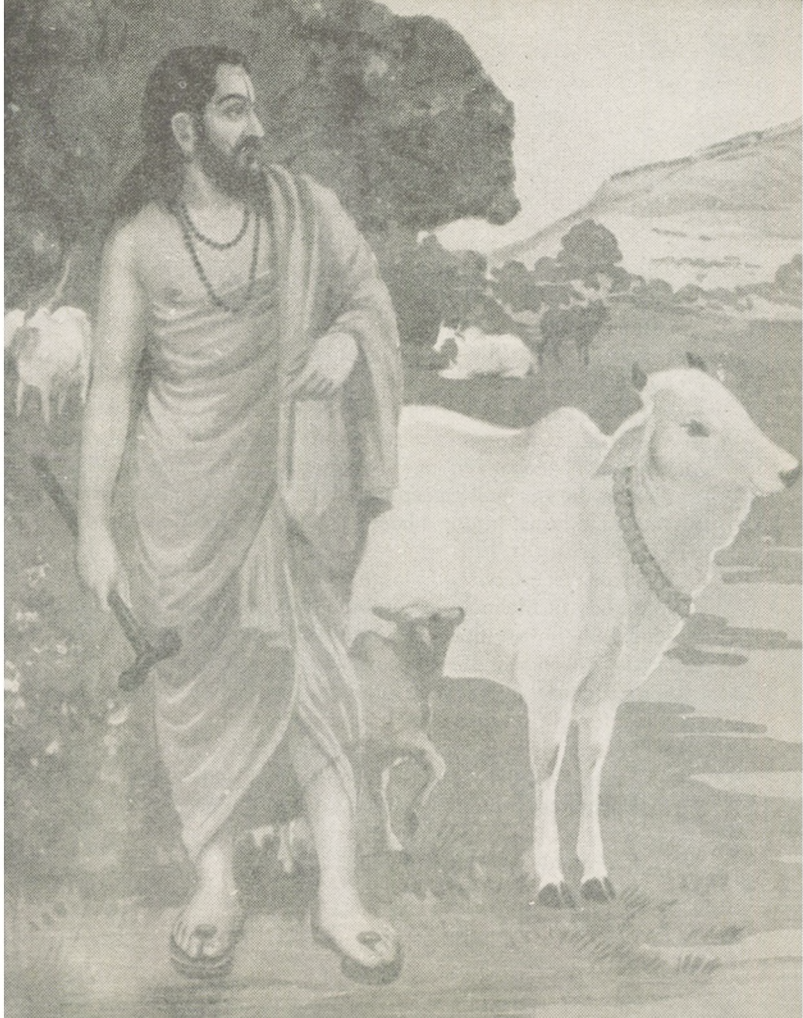
Dasanavami, 1953

H. SHANKAR RAU

जय जय रघुवीर समर्थ

ಜಯ ಜಯ ರಘುವೀರ ಸಮರ್ಥ

Victory, Victory to Almighty Ram

SAMARTH RAMDAS

The Samarth was born at Jamb on Ramanavami in 1608; he secured the grace of Shri Rama when he was barely seven; fled from the pandal in which he was about to be married, when he was eleven; performed intense austerity at Takli, near Panchavati, for twelve years, and an India-wide pilgrimage during the following twelve; and spent the remaining thirty-eight years of his great life in Maharashtra for the spiritual uplift of humanity, attaining *Mahasamadhi* at Sajjangad, near Satara, on Magh Vadya 9, 1682.

He was the spiritual preceptor of Shivaji. Between them, they succeeded in transforming a land of strife and gloom into one of peace and bliss.

The Samarth established a large network of Maths and trained a large body of Mahants to continue his good work after him. Among his contributions to Marathi religious literature are *Dasabodh*, *Atmaram* and *Manache Shloka*.

His main teachings are the following :

Abide in God, think of Him, sing His name.

Be ever watchful, in the higher, as in ordinary life.

First strive, then experience, and then teach.

Harmonise thought, word and deed.

Never doth God His devotee neglect.

Ever hold on to the company of the good.

गणाधीश जो ईश सर्वा गुणांचा ।
मुळारंभ आरंभ तो निर्गुणाचा ॥
नमूं शारदा मूळ चत्वार वाचा ।
गमूं पंथ आनंत या राघवाचा ॥

गणाधिेश जेश सर्वा गुणांभा ।
मुळारंभ आरंभ तेश निर्गुणाभा ॥
नमूणं शारदा मूळ चत्वार वाचा ।
गमूणं पंथ आनंत या राघवाभा ॥

To Ganesh, the Lord of qualities all,
Root Cause, Beginning of the Attributeless,
And to Sharada, Fountain of four-fold speech,
Let us bow, and tread Ram's deathless path.

मना सज्जना भक्तिपथेचि जावें ।
तरी श्रीहरी पाविजेतो स्वभावें ॥
जनीं निघ तें सर्व सोड्ढनि द्यावें ।
जनीं वंघ तें सर्वभावें करावें ॥

मना सज्जना भक्तिपथेचि जावें ।
तरी श्रीहरी पाविजेतो स्वभावें ॥
जनीं निघ तें सर्व सोड्ढनि द्यावें ।
जनीं वंघ तें सर्वभावें करावें ॥

Good mind, devotion's path adopt;
You will reach the blessed Lord with ease.
Give up all that is blameworthy among men ;
What is praiseworthy perform with all thy heart.

प्रमाते मनीं राम चिंतीत जावा ।
पुढें वैखरी राम आधीं वदावा ॥
सदाचार हा थोर सोडूं नये तो ।
जनीं तोचि तो मानवी धन्य होतो ॥

प्रभाते मनेन राम चिंतित जावा ।
पुढेनै वैखरी राम आधीं वदावा ॥
सदाचार हा थोर सोडूं नये तो ।
जनीं तोचि तो मानवी धन्य होतो ॥

In the morn, go on meditating on Ram ;
And then, with the tongue, say " Ram " at first.
Good practice this, and great : leave it not ;
For that is the man who is blest among men.

मना वासना दुष्ट कामा नये रे ।
मना सर्वथा पापबुद्धी नको रे ॥
मना धर्मता नीति सोडूं नको हो ।
मना अंतरीं सार वीचार राहो ॥

ಮನಾ ವಾಸನಾ ದುಷ್ಟ ಕಾಮಾ ನಯೇ ರೇ ।
ಮನಾ ಸರ್ವಥಾ ಪಾಪಬುದ್ಧೀ ನಕೋ ರೇ ॥
ಮನಾ ಧರ್ಮತಾ ನೀತಿ ಸೋಡೂಂ ನಕೋ ಹೋ ।
ಮನಾ ಅಂತರೀಂ ಸಾರ ವಿಚಾರ ರಾಹೋ ॥

Tendencies wicked, O mind, are no use ;
Away with sinful propensities.
Mind, religion and morals abandon not ;
Within let the thought of the Essence abide.

मना पापसंकल्प सोडूनि द्यावा ।
मना सत्यसंकल्प जीवीं धरावा ॥
मना कल्पना ते नको वीषयांची ।
विकारें घडे हो जनीं सर्व ची ची ॥

मना पापसंकल्प सोडूनि द्यावा ।
मना सत्यसंकल्प धरुवा ॥
मना कल्पना ते नको वीषयांची ।
विकारें घडे हो जनीं सर्व ची ची ॥

○ mind, reject the sinful design ;
○ mind, hold on to the plan of truth.
Away with the thought of the objects of sense ;
Distortion leads to all disgrace.

ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಕ್ರೋಧ ಹಾ ಖೇದಕಾರಿ ।
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಕಾಮ ನಾನಾವಿಕಾರಿ ॥
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಲೋಭ ಹಾ ಅಂಗಿಕಾಠಂ ।
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಮತ್ಸರು ದಂಸಿ ಮಾರು ॥

ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಕ್ರೋಧ ಹಾ ಖೇದಕಾರಿ ।
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಕಾಮ ನಾನಾವಿಕಾರಿ ॥
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಲೋಭ ಹಾ ಅಂಗಿಕಾರಂ ।
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಮತ್ಸರೂ ದಂಭ ಭಾರೂ ॥

Away with wrath : it yields but grief ;
Away with lust which so distorts ;
Away with greed : harbour it not ;
Away with envy, hypocrisy.

ಮನಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧಾರಿಷ್ಠ ಜಿವಿಂ ಧರಾವೆಂ ।
ಮನಾ ಬೊಲ್ಲಣೆಂ ನೆಚ ಸೊಶಿತ್ ಜಾವೆಂ ॥
ಸ್ವಯೆಂ ಸರ್ವದಾ ನಮ್ರ ವಾಚೆ ವದಾವೆಂ ।
ಮನಾ ಸರ್ವ ಲೊಕಾಂಸಿ ರೆ ನೆವವಾವೆಂ ॥

ಮನಾ ಶ್ರೆಷ್ಠ ಧಾರಿಷ್ಠ ಜೀವೀಂ ಧರಾವೆಂ ।
ಮನಾ ಬೋಲಣೆಂ ನೀಚ ಸೋಶೀತ ಜಾವೆಂ ॥
ಸ್ವಯೆಂ ಸರ್ವದಾ ನಮ್ರ ವಾಚೆ ವದಾವೆಂ ।
ಮನಾ ಸರ್ವ ಲೋಕಾಂಸಿ ರೆ ನೀವವಾವೆಂ ॥

O mind, good fortitude maintain ;
Go on enduring wicked words.
Speak ever but humble words thyself,
And keep all people satisfied.

देहे त्यागितां कीर्तिं मार्गं उरावी ।
मना सज्जना हेचि क्रीया धरावी ॥
मना चंदनाचे परी त्वां झिजावें ।
परी अंतरीं सज्जना नीववावें ॥

देहे त्वागितां कीर्तिं मार्गं उराविए ।
मना सज्जना हेचि क्रीया धराविए ॥
मना चंदनाचे परी त्वां झिजावें ।
परी अंतरीं सज्जना नीववावें ॥

When the body is dropped, fame must survive;
O virtuous mind, hold on to such deeds.
O mind, like sandal spend thyself,
But within, O good one, remain content.

नको रे मना द्रव्य तें पूढिलांचें ।
 अति स्वार्थबुद्धी न रे पाप सांचे ॥
 घडे भोगणें पाप तें कर्म खोटें ।
 न होतां मनासारिखें दुःख मोठें ॥

नकोः रं मना द्रव्य तैः पूढिलाञ्चैः ।
 अति स्वार्थबुद्धी न रे पाप साञ्चैः ॥
 घडे भोगणं पाप तैः कर्म खोटैः ।
 न होतां मनासारिखैः दुःख मोठैः ॥

Desire not, mind, the wealth of others ;
 Sin mounts up with selfishness extreme.
 Whereby sin is to be reaped, that act is vain ;
 When the mind is balked, the grief is great.

सदा सर्वदा प्रीतिं ग्रामीं धरावी ।
दुखाची स्वयं सांडि जीवीं करावी ॥
देहेदुःख तें सुख मानीत जावें ।
विवेकें सदा स्वस्वरूपीं भरावें ॥

सदा सर्वदा प्रीतिं राशिं धरावी ।
दुखाचे स्वयं सांडि जीवीं करावी ॥
देहेदुःख तें सुख मानीत जावें ।
विवेकें सदा स्वस्वरूपीं भरावें ॥

Ever ever place thy love in Ram ;
Root out from life the thought of grief.
Look on the body's woe as bliss ;
With judgment ever in the Self abide.

जनीं सर्वं सुखी असा कोण आहे ।
 विचारें मना तूंचि शोधूनि पाहे ॥
 मना त्वांचि रे पूर्वसंचित केलें ।
 तयासारिखें भोगणें प्राप्त जाळें ॥

ಜನೀಂ ಸರ್ವ ಸುಖೀ ಅಸಾ ಕೋಣ ಆಹೇ ।
 ವಿಚಾರೀಂ ಮನಾ ತೂಂಚಿ ಶೋಧೂನಿ ಪಾಹೇ ॥
 ಮನಾ ತ್ವಾಂಚಿ ರೇ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ಕೇಲೇಂ ।
 ತಯಾಸಾರಿಖೆಂ ಭೋಗಣೆಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಜಾಳೇಂ ॥

Who among men is happy quite ?
 Think out, O mind, and search thyself.
 Thyself created the karma past ;
 Accordingly hath suffering accrued.

ಮನಾ ಮಾನಸೀಂ ದುಃಖ ಖಾಣುಂ ನಕೋ ರೇ ।
ಮನಾ ಸರ್ವಥಾ ಶೋಕ ಚಿಂತಾ ನಕೋ ರೇ ॥
ವಿವೇಕೇಂ ದೇಹೇಬುದ್ಧಿ ಸೋಢ್ಢನಿ ಛಾವಿ ।
ವಿದೇಹೀಪಣೇಂ ಮುಕ್ತಿ ಖೋಗೀತ ಜಾವಿ ॥

ಮನಾ ಮಾನಸೀಂ ದುಃಖ ಅಣೂಂ ನಕೋ ರೇ ।
ಮನಾ ಸರ್ವಥಾ ಶೋಕ ಚಿಂತಾ ನಕೋ ರೇ ॥
ವಿವೇಕೇಂ ದೇಹೇಬುದ್ಧಿ ಸೋಢ್ಢನಿ ದ್ಯಾವೀ ।
ವಿದೇಹೀಪಣೇಂ ಮುಕ್ತಿ ಖೋಗೀತ ಜಾವೀ ॥

Invite not grief unto thee, O mind ;
Away with all sorrow, anxiety.
With judgment, the body-notion discard ;
Forgetting the body, liberation enjoy.

मना सांग पां रावणा काय जालें ।
अकस्मात् तें राज्य सर्वें बुडालें ॥
म्हणोनी कुडी वासना सांडिं वेगीं ।
बळें लागला काळ हा पाठिलागीं ॥

मना सांग पां रावणा काय जालें ।
अकस्मात् तें राज्य सर्वें बुडालें ॥
म्हणोनी कुडी वासना सांडिं वेगीं ।
बळें लागला काळ हा पाठिलागीं ॥

Say, O mind, what Ravana befell :
Of a sudden, that kingdom went down quite.
Hence give up quick the evil trend :
With force this Death doth follow at the back.

ಜಿವಾ ಕರ್ಮಯೋಗೇ ಜನಿಂ ಜನ್ಮ ಜಾಲಾ ।
ಪರಿ ಶೇವಟಿಂ ಕಾಡಮ್ಹಿಂ ನಿಮಾಡಾ ॥
ಮಹಾಥೋರ ತೇ ಮೃತ್ಯುಪಂಚೇಚಿ ಗೇಲೆ ।
ಕಿತ್ತಿಪ್ಪಕ ತೇ ಜನ್ಮಲೇ ಆಗಿ ಮೇಲೆ ॥

ಜಿವಾ ಕರ್ಮಯೋಗೇಂ ಜನೇಂ ಜನ್ಮ ಜಾಲಾ ।
ಪರೇ ಶೇವಟೇಂ ಕಾಳಮೂಖೇಂ ನಿಮಾಲಾ ॥
ಮಹಾಥೋರ ತೇ ಮೃತ್ಯುಪಂಚೇಂಚಿ ಗೇಲೇ ।
ಕಿತ್ತಿಪ್ಪಕ ತೇ ಜನ್ಮಲೇ ಆಣಿ ಮೇಲೇ ॥

Through karma the being is born among men,
But, finally, ends up in the mouth of Death.
The greatest the way of death have gone ;
Ever so many have been born and have died.

मना पाहतां सत्य हे मृत्युभूमी ।
 जितां बोलती सर्वही जीव मी मी ॥
 चिरंजीव हे सर्वही मानिताती ।
 अकस्मात् सांडूनियां सर्व जाती ॥

मना पाहतां सत्य हे मृत्युभूमी ।
 जितां बोलती सर्वही जीव मी मी ॥
 चिरंजीव हे सर्वही मानिताती ।
 अकस्मात् सांडूनियां सर्व जाती ॥

Verily, O mind, this the land of Death ;
 Alive, all beings say "I", "I" :
 Immortal all these think themselves ;
 Of a sudden, leaving all, they go.

मरे एक त्याचा दुजा शोक वाहे ।
अकस्मात् तोही पुढें जात आहे ॥
पुरेना जनीं लोभ रे क्षोभ त्यातें ।
म्हणोनी जनीं मागुता जन्म घेतें ॥

ಮರೇ ಏಕ ತ್ಯಾಚಾ ದುಜಾ ಶೋಕ ವಾಹೇ ।
ಅಕಸ್ಮಾತ್ ತೋಹೀ ಪುಢೇಂ ಜಾತ ಆಹೇ ॥
ಪುರೇನಾ ಜನೀಂ ಲೋಭ ರೇ ಕ್ಷೋಭ ತ್ಯಾತೇಂ ।
ಮ್ಹಣೋನೀ ಜನೀಂ ಮಾಗುತಾ ಜನ್ಮ ಘೇತೇಂ ॥

One dies, and for him a second grieves,
But he too follows suddenly.
Not satisfied is greed ; hence wrath ;
He therefore comes again to birth.

मनीं मानव व्यर्थं चिंता वाहातें ।
अकस्मात् होणार होऊनि जातें ॥
घडे मोगणें सर्वही कर्मयोगें ।
मतीमंद तें खेद मानी वियोगें ॥

ಮನೀಂ ಮಾನವ ವ್ಯರ್ಥ ಚಿಂತಾ ವಾಹಾತೇಂ ।
ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಹೋಣಾರ ಹೋಲೂನಿ ಜಾತೇಂ ॥
ಘಡೇ ಮೋಗಣೇಂ ಸರ್ವಹೀ ಕರ್ಮಯೋಗೇಂ ।
ಮತೀಮಂದ ತೇಂ ಖೇದ ಮಾನೀ ವಿಯೋಗೇಂ ॥

Man loads the mind with worry in vain ;
What is bound to happen happens of a sudden.
All suffering doth from karma result ;
The dull-witted over separation grieve.

ಮನಾ ರಾಘವೇವಿಣ ಭಾಷಾ ನಕ್ರೋ ರೇ ।
ಮನಾ ಮಾನವಾಚಿ ನಕಾಂ ಕೀರ್ತಿ ತ್ವಂ ರೇ ॥
ಜಯಾ ವರ್ಣಿತೀ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರೇ ಪುರಾಣೇ ।
ತಯಾ ವರ್ಣಿತಾಂ ಸರ್ವಹಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾಣೇ ॥

ಮನಾ ರಾಘವೇವಿಣ ಆಶಾ ನಕೋ ರೇ ।
ಮನಾ ಮಾನವಾಚೀ ನಕೋ ಕೀರ್ತಿ ತ್ವಂ ರೇ ॥
ಜಯಾ ವರ್ಣಿತೀ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರೇಂ ಪುರಾಣೇಂ ।
ತಯಾ ವರ್ಣಿತಾಂ ಸರ್ವಹೀ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾಣೇಂ ॥

Apart from Ram cherish no hope ;
Do not sing the praise of man.
Whom Vedas, Shastras, Puranas describe—
Glorifying Him, all turns out well.

मना सर्वथा सत्य सोढुं नको रे ।
मना सर्वथा मिथ्य मांडुं नको रे ॥
मना सत्य तें सत्य वाचे बदावें ।
मना मिथ्य तें मिथ्य सोढुनि घावें ॥

मना सवफ़ा सत्यू सौरेडुडुं नकौरे रे ।
मना सवफ़ा मलुडु मरुंडुडुं नकौरे रे ॥
मना सत्यू तैरुं सत्यू वरुडै वदरुवेरुं ।
मना मलुडु तैरे मलुडु सौरेडुडुनलु दरुडुवेरुं ॥

○ mind, never abandon truth ;
○ mind, never the unreal propound.
Truth is truth : do speak it out ;
What's false is false : discard it quite.

बहू हिंपुटी होइजे मायपोटी ।
नको रे मना यातना तेचि मोठी ॥
निरोधें पचे कोंडिलें गर्भवासी ।
अधोमुख रे दुःख त्या बाळकासी ॥

ಬಹೂ ಹಿಂಪುಟೀ ಹೋಇಜೀ ಮಾಯಪೋಟೀಂ ।
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಯಾತನಾ ತೇಚಿ ಮೋತಿಂ ॥
ನಿರೋಧೇಂ ಪಚೇ ಕೋಂಡಿಲೇಂ ಗರ್ಭವಾಸೀಂ ।
ಅಧೋಮೂಖ ರೇ ದುಃಖ ತ್ಯಾ ಬಾಳಕಾಸೀಂ ॥

Much doth one suffer in the mother's womb ;
Away, O mind, with that agony great.
Boiled by restraint, confined in the womb,
With downward face – the infant's grief.

मना वासना चूकवीं येरझारा ।
मना कामना सांडिं रे द्रव्यदारा ॥
मना यातना थोर हे गर्भवासीं ।
मना सज्जना भेटवीं राघवासी ॥

मना वासना चूकवीं येरझारा ।
मना कामना सांडिं रे द्रव्यदारा ॥
मना यातना थोर हे गर्भवासीं ।
मना सज्जना भेटवीं राघवासी ॥

Be rid of the trends yielding births and deaths ;
Give up the desire for wealth and wife.
Great is the agony of life in the womb ;
O virtuous mind, do let me meet Ram.

मना सज्जना हीत माझें करावें ।
रघूनाथका दृढ चित्तीं धरावें ॥
महाराज तो स्वामि वायूसुताचा ।
जना उद्धरी नाथ लोकत्रयाचा ॥

ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ಹೀತ ಮೂಝುಂ ಕರಾವೇಂ
ರಘೂನಾಯಕಾ ದೃಢ ಚಿತ್ತೀಂ ಧರಾವೇಂ ॥
ಮಹಾರಾಜ ತೋ ಸ್ವಾಮಿ ವಾಯೂಸುತಾಚಾ ।
ಜನಾ ಉದ್ಧರೀ ನಾಥ ಲೋಕತ್ರಯಾಚಾ ॥

O virtuous mind, pray do me good :
To Ram hold fast within the heart.
Great King He, Hanuman's Lord,
The three worlds' Chief, He saves mankind.

न बोलें मना राघवावीण कांहीं ।
 जनीं वाउगें बोलतां सौख्य नाहीं ॥
 घडीनें घडी काळ आयुष्य नेतो ।
 देहांतीं तुला कोण सोडूं पहातो ? ॥

न बोलें मना राघवावीण कांहीं ।
 जनीं वाउगें बोलतां सौख्य नाहीं ॥
 घडीनें घडी काळ आयुष्य नेतो ।
 देहांतीं तुला कोण सोडूं पहातो ? ॥

Speak no aught except of Ram ;
 In useless talk no happiness lies.
 From moment to moment Time shortens the span ;
 When the body drops, who will set you free ?

रघूनायकावीण वायां शिणावें ।
जनांसारिखें व्यर्थ कां बोसणावें ॥
सदासर्वदा नाम वाचे वसों दे ।
अहंता मनीं पापिणी ते नसों दे ॥

रघूनायकावीण वायां शिणावें ।
जनांसारिखें व्यर्थ कां बोसणावें ॥
सदासर्वदा नाम वाचे वसों दे ।
अहंता मनीं पापिणी ते नसों दे ॥

Apart from Ram to labour is vain ;
Why uselessly prattle like common men?
Let the Name be ever on the tongue ;
Let the ego, the sinner, be out of mind.

मना वीट मानूं नको बोलण्याचा ।
पुढें मागुता राम जोडेल केंचा ॥
सुखाची घडी लोटतां दुःख आहे ।
पुढें सर्व जाईल कांहीं न राहे ॥

मना वीट मानूं नको बोलण्याचा ।
पुढें मागुता राम जोडेल केंचा ॥
सुखाची घडी लोटतां दुःख आहे ।
पुढें सर्व जाईल कांहीं न राहे ॥

Feel no disgust for what I say ;
Later, how can you realise Ram ?
The moment of joy is followed by grief ;
Later, all will go and nothing abide.

देहेरक्षणाकारणं यत्न केला ।
 परो शेवटीं काळ घेवोनि गेला ॥
 करीं रे मना मक्ति या राववाची ।
 पुढें अंतरीं सोडिं चिंता भवाची ॥

दैहैरक्षणाकारणं यत्नं केलं ।
 परं शेवटीं काळ घेवोनि गेला ॥
 करीं रे मना भक्ति या राववाची ।
 पुढें अंतरीं सोडिं चिंता भवाची ॥

To save the body, one has toiled so hard,
 But finally, Death has taken his toll.
 Engage, O mind, in devotion to Ram,
 And banish from within the cares of the world.

भवाच्या भयें काय भीतोसि लंडी ।
 धरीं रे मना धीर धाकासि सांडीं ॥
 रघूनायकासारिखा स्वामि शीरिं ।
 नुपेक्षी कदा कोपल्या दंडधारी ॥

ಭವಾಚ್ಯಾ ಭಯೇಂ ಕಾಯ ಭೀತೋಸಿ ಲಂಡೀ ।
 ಧರೀಂ ರೇ ಮನಾ ಧೀರ ಧಾಕಾಸಿ ಸಾಂಡೀಂ ॥
 ರಘೂನಾಯ ಕಾಸಾರಿಖಾ ಸ್ವಾಮಿ ಶೀರಿಂ ।
 ನುಪೇಕ್ಷೀ ಕದಾ ಕೋಪಲ್ಯಾ ದಂಡಧಾರೀ ॥

O coward, why shrink from worldly fear ?
 O mind, take courage, abandon awe.
 A Lord like Ram is overhead ;
 Will never neglect though Death may rage.

दिनानाथ हा राम कोदंडधारी ।
पुढें देखतां काळ पोटीं थरारी ॥
जना वाक्य नेमस्त हें सत्य मानीं ।
नुपेक्षी कदा राम दासामिमानी ॥

दिनानाथ हा राम कोदंडधारी ।
पुढें दैवतां काळ पोटीं थरारी ॥
जना वाक्य नेमस्त हें सत्य मानीं ।
नुपेक्षी कदा राम दासामिमानी ॥

Saviour of the meek is this Ram of the bow ;
Death doth tremble at the sight of Him.
Believe this word, 'tis the rule, O man :
Never doth Ram His servant neglect.

पदीं राघवाचे सदा ब्रीद गाजे ।
बळं मत्तरीपूशिरीं कांबि वाजे ॥
पुरी वाहिली सर्व जेणें विमानीं ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

ಪದೀಂ ರಾಘವಾಚೇ ಸದಾ ಬ್ರೀದ ಗಾಜೇ ।
ಬಳೇಂ ಭಕ್ತರೀಪೂಶಿರೀಂ ಕಾಂಬಿ ವಾಜೇ ॥
ಪುರೀ ವಾಹಿಲೀ ಸರ್ವ ಜೇಣೇಂ ವಿಮಾನೀಂ ।
ನುಪೇಕ್ಷೀ ಕದಾ ರಾಮ ದಾಸಾಭಿಮಾನೀ ॥

The anklets of Ram His title proclaim ;
His bow strikes the head of His devotee's foe.
Who carried all His city in His vehicle divine,
Never doth Ram His servant neglect.

समर्थांच्या सेवका वक्र पाहे ।
असा सर्व भूमंडळीं कोण आहे ? ॥
जयाचो लिला वर्णिती लोक तीन्ही ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

समुद्राच्या सैवका वक्र पाहे ।
असा सर्व भूमंडळीं कोण आहे ? ॥
जयाचे लिला वर्णिते लोक तीन्ही ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

At Almighty's servant, who looks askance—
Who is there such on all this globe ?
Whose sport the three worlds all describe,
Never doth Ram His servant neglect.

महासंकटीं सोढिले देव जेणे ।
प्रतापें बळें आगळा सर्व गूणें ॥
जयातें स्मरे शैलजा शूलपाणी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

महासंकटिं सोढिले देव जेणे ।
प्रतापें बळें आगळा सर्व गूणें ॥
जयातें स्मरे शैलजा शूलपाणी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

Who freed the gods from trouble great
In valour, power, all virtue supreme,
Whom Parvati and Shiva do contemplate —
Never doth Ram His servant neglect

अहल्या शिळा राघवे मुक्त केली ।
पदीं लागतां दिव्य होऊनि गेली ॥
जया वर्णितां शीणली वेदवाणी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

अहल्या शिळा राघवे मुक्त केली ।
पदीं लागतां दिव्य होऊनि गेली ॥
जया वर्णितां शीणली वेदवाणी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

Ahalya turned stone, did Ram set free ;
On the touch of His feet, she became divine.
Describing Whom, the Vedas were tired —
Never doth Ram His servant neglect.

वसे मेरुमांदार हे सृष्टिलीळा ।
 शशी सूर्य तारांगणे मेघमाला ॥
 चिरंजीव केले जनीं दास दोन्ही ।
 नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

वसं मेरुमांदार हे सृष्टिलीळा ।
 शशी सूर्य तारांगणे मेघमाला ॥
 चिरंजीव केले जनीं दास दोन्ही ।
 नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

While Meru, Mandar, Creation's sport,
 Moon, sun, stars, and clouds abide,
 Immortal He made His servants two :
 Never doth Ram His servant neglect.

उपेक्षा कदा रामरूपीं असेना ।
जिवां मानवां निश्चयो तो वसेना ॥
क्षिरीं भार वाहेन बोले पुराणीं ।
नुपेक्षी कदा राम दासामिमानी ॥

ಉಪೇಕ್ಷಾ ಕದಾ ರಾಮರೂಪೀಂ ಅಸೇನಾ ।
ಜಿವಾಂ ಮಾನವಾಂ ನಿಶ್ಚಯೋ ತೋ ವಸೇನಾ ॥
ಶಿರೀಂ ಭಾರ ವಾಹೇನ ಬೋಲೇ ಪುರಾಣೀಂ ।
ನುಪೇಕ್ಷೀ ಕದಾ ರಾಮ ದಾಸಾಭಿಮಾನೀ ॥

Neglect hath never a place in Ram ;
In this have men no firm belief.
" I will bear the load " , Puranas declare :
Never doth Ram His servant neglect.

असे हो जया अंतरीं भाव जैसा ।
वसे हो तया अंतरीं देव तैसा ॥
अनन्यासि रक्षीतसे चापराणी ।
नुपेक्षो कदा राम दासाभिमानी ॥

असै हौ जया अंतरीं भाव जैसा ।
वसै हौ तया अंतरीं देव तैसा ॥
अनन्यासि रक्षीतसे चापराणी ।
नुपेक्षो कदा राम दासाभिमानी ॥

Even as faith abides within,
So God doth dwell in one's own heart.
Surrender quite, and Ram protects :
Never doth Ram His servant neglect.

सदा सर्वदा देव सन्नीध आहे
कृपाकूपणं अत्य धारिष्ट पाहे ॥
सुखानंद आनंद कैवल्यदानी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

सदा सर्वदा देव सन्नीध अहं ।
कृपाकूपणं अत्य धारिष्ट पाहं ॥
सुखानंद आनंद कैवल्यदानी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥

Ever ever God is near ;
With loving-kindness, courage tests.
He is Bliss, and freedom gives :
Never doth Ram His servant neglect.

सदा चक्रवाकासि मार्तंड जैसा ।
उडी घालितो संकटीं स्वामि तैसा ॥
हरौ भक्तिचा घाव गाजे निशाणीं ।
नुपेशी कदा राम दासाभिमानो ॥

सदा चक्रवाकासि मार्तंड जैसा ।
उडी घालितो संकटीं स्वामि तैसा ॥
हरौ भक्तिचा घाव गाजे निशाणीं ।
नुपेशी कदा राम दासाभिमानो ॥

As ever the sun for the *chakravak* bird,
So plumps the Lord in time of trouble.
Devotion's beat sounds on the drum :
Never doth Ram His servant neglect.

मना प्रार्थना तूजला एक आहे ।
रघूराज थकीत होऊन पाहे ॥
अवज्ञा कदा हो यदर्थी न कीजे ।
मना सजना राघवीं वस्ति कीजे ॥

मना प्रार्थना तूजला एक आहे ।
रघूराज थकीत होऊन पाहे ॥
अवज्ञा कदा हो यदर्थी न कीजे ।
मना सजना राघवीं वस्ति कीजे ॥

○ mind, I have a prayer to thee :
Contemplate Ram with ecstasy.
Never slight this one request :
○ virtuous mind, abide in Ram.

जया वर्णिती वेदशास्त्रं पुराणं ।
 जयाचेनि योगं समाधान बाणे ॥
 तयालागिं हें सर्व चांचल्य दीजे ।
 मना सज्जना राघवीं वस्ति कीजे ॥

ಜಯಾ ವರ್ಣಿತೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೇಂ ಪುರಾಣೇಂ ।
 ಜಯಾಚೇನ ಯೋಗೇಂ ಸಮಾಧಾನ ಬಾಣೇ ॥
 ತಯಾಲಾಗಿಂ ಹೇಂ ಸರ್ವ ಚಾಂಚಲ್ಯ ದೀಜೇ ।
 ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ರಾಘವೀಂ ವಸ್ತಿ ಕೀಜೇ ॥

Whom Vedas, Shastras, Puranas describe,
 Whose contact doth contentment bring,
 To Him yield up all restlessness ;
 O virtuous mind, abide in Ram.

ಮನಾ ಪಾವಿಜೆ ಸರ್ವಹಿ ಸುಖ ಜೆಯೆ ।
ಅತಿ ಭಾದರೆಂ ಡೆವಿಜೆ ಲಕ್ಷ ತೆಯೆ ॥
ವಿವೇಕೆಂ ಕುಡ್ಡಿ ಕಲ್ಪನಾ ಪಾಲಟಿಜೆ ।
ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ರಾಘವಿಂ ವಸ್ತಿ ಕಿಜೆ ॥

ಮನಾ ಪಾವಿಜೆ ಸರ್ವಹಿ ಸುಖ ಜೆಯೆಂ ।
ಅತಿ ಆದರೆಂ ಡೆವಿಜೆ ಲಕ್ಷ ತೆಯೆಂ ॥
ವಿವೇಕೆಂ ಕುಡ್ಡಿ ಕಲ್ಪನಾ ಪಾಲಟಿಜೆ ।
ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ರಾಘವಿಂ ವಸ್ತಿ ಕಿಜೆ ॥

Where alone all bliss accrues,
With all regard, attention rest.
With judgment transform evil thought ;
O virtuous mind, abide in Ram.

बहु हिंडतां सौख्य होणार नाहीं ।
शिणावें परी नातुडे होत कांहीं ॥
विचारें बरें अंतरा बोधवीजे ।
मना सजना राघवीं वस्ति कीजे ॥

ಬಹೂ ಹಿಂಡತಾಂ ಸೌಖ್ಯ ಹೋಣಾರ ನಾಹೀಂ ।
ಶಿಣಾವೇಂ ಪರೀ ನಾತುಡೇ ಹೀತ ಕಾಂಹೀಂ ॥
ವಿಚಾರೇಂ ಬರೇಂ ಅಂತರಾ ಬೋಧವೀಜೇ ।
ಮನಾ ಸಜ್ಜ ನಾ ರಾಘವೀಂ ವಸ್ತಿ ಕೀಜೇ ॥

From wanderings wide no happiness springs.
Weary they might, but benefit they don't,
Think well, and teach thy inner self :
O virtuous mind, abide in Ram.

बहुतांपरी हेंचि आतां धरावें ।
रघुनायका आपुलेंसें करावें ॥
दिनानाथ हें तोडरीं ब्रीद गाजे ।
मना सजना राघवीं वस्ति कीजे ॥

ಬಹುತಾಂಪರೀ ಹೆಂಚಿ ಆತಾಂ ಧರಾವೆಂ ।
ರಘುನಾಯಕಾ ಅಪುಲೆಂಸೆಂ ಕರಾವೆಂ ॥
ದಿನಾನಾಥ ಹೆಂ ತೋಡರೀಂ ಬ್ರೀದ ಗಾಜೀ ।
ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ರಾಘವೀಂ ವಸ್ತಿ ಕೀಜೀ ॥

Need one say more ? Hold on to this :
Make Raghus' Lord thy very own.
Of the meek the Saviour : so His fame resounds.
O virtuous mind, abide in Ram.

मना सज्जना एक जीवीं धरावें ।
 जनीं आपुलें हीत तूवां करावें ॥
 रघूनायकावीण बोलों नको हो ।
 सदा मानसीं तो निजध्यास राहो ॥

ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ಏಕ ಜೀವೀಂ ಧರಾವೇಂ |
 ಜನೀಂ ಅಪುಲೇಂ ಹೀತ ತೂವಾಂ ಕರಾವೇಂ ||
 ರಘೂನಾಯಕಾವೀಣ ಬೋಲೋಂ ನಕೋ ಹೋ |
 ಸದಾ ಮಾನಸೀಂ ತೋ ನಿಜಧ್ಯಾಸ ರಾಹೋ ||

O mind, in life hold on to this :
 Among men thy good thou must achieve.
 Except of Ram O never speak ;
 Ever in the mind let that thought abide.

मना रे जनीं मौनमुद्रा धरावी ।
कथा आदरें राघवाची करावी ॥
नसे राम ते धाम सोडूनि द्यावें ।
सुखालागिं आरण्य सेवीत जावें ॥

मना रॆ जनी॑ं मौनमुद्रा धरावी ।
कथा अदर॑ं राघवाची करावी ॥
नसे राम ते धाम सोडूनि द्यावें ।
सुखालागिं आरण्य सेवीत जावें ॥

Among men a posture of silence maintain ;
With love narrate the story of Ram.
Abandon the home where Ram has no place ;
For happiness go on living in the woods.

जयाचेनि संगें समाधान मंगे
अहंता अकस्मात् येऊनि लागे ॥
तथे संगतीची जनीं कोण गोडी ।
जिये संगतीनें मती राम सोडी ॥

जयाचेनि संगें समाधान मंगे
अहंता अकस्मात् येऊनि लागे ॥
तथे संगतीची जनीं कोण गोडी ।
जिये संगतीनें मती राम सोडी ॥

In whose company contentment is spoilt,
Egoism suddenly comes and sticks,
Of that contact what relish to men,
Through which the intellect gives up Ram ?

मना जे घडी राघवावीण गेली ।
 जनीं आपुली ते तुवां हानि केली ॥
 रघुनायकावीण तो शीण आहे ।
 जनीं दक्ष तो लक्ष लाऊनि पाहे ॥

मना जे ऋषीं राघवावीण गेले ।
 जनीं आपुली ते तुवां हानि केली ॥
 रघुनायकावीण तो शीण आहे ।
 जनीं दक्ष तो लक्ष लाऊनि पाहे ॥

The moment which has passed apart from Ram,
 There among men thou hast done thyself harm.
 Away from Ram it is trouble vain ;
 Attentively watches the clever one.

मनीं लोचनीं श्रीहरी तोचि पाहे ।
 जनीं जाणता भक्त होऊनि राहे ॥
 गुणीं प्रीति राखे क्रमू साधनाचा ।
 जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

मन॑० लो॑च॒नी॑० श्र॑ी॒हरी॑ तो॒चि पा॑हे ।
 ज॒नीं जा॑ण॒ता भ॑क्त होऊ॒नि रा॑हे ॥
 गु॒णीं प्री॑ति रा॒खे क्र॑मू सा॒धना॑चा ।
 ज॒गीं ध॑न्य॒ तो दा॑स॒ सर्वो॑त्त॒माचा॑ ॥

Who sees the Lord with mind and eye,
 Who, knowing, lives the devotee's life,
 Who loves His traits and practice maintains,—
 Blest on earth that servant of God.

सदा देवकाजीं झिजे देह ज्याचा ।
सदा रामनामें वदे नित्य वाचा ॥
स्वधर्मैचि चाले सदा उत्तमाचा ।
जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

सदा देवकाजीं झिजे देह ज्याचा ।
सदा रामनामें वदे नित्य वाचा ॥
स्वधर्मैचि चाले सदा उत्तमाचा ।
जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

Whose body wears out in the service of God,
Who ever repeats the name of Ram,
Who ever treads his Dharma's path, —
Blest on earth that servant of God.

सदा बोळण्यासारिखें चालताहे ।
 अनेकीं सदा एक देवासि पाहे ॥
 सगूणीं मजे लेश नाहीं भ्रमाचा ।
 जंगो धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

सदा बीडेलक्या सारिखें चालताहे ।
 अनेकीं सदा एक देवासि पाहे ॥
 सगूणीं मजे लेश नाहीं भ्रमाचा ।
 जंगो धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

Who ever acts as he doth speak,
 Who, in the many, the One perceives,
 Who, undeluded, the Lord worships,—
 Blest on earth that servant of God.

मसे अंतरीं काम नानाविकारी ।
उदासीन जो तापसी ब्रह्मचारी ॥
निवाला मनीं लेश नहीं तमाचा ।
जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

नसै अंतरीं काम नानाविकारी ।
उदासीन जो तापसी ब्रह्मचारी ॥
निवाला मनीं लेश नहीं तमाचा ।
जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

Within no lust which so distorts,
Dispassionate, meditative, continent,
With mind at rest, of darkness rid,—
Blest on earth that servant of God.

मदेँ मत्सरें सांडिली स्वार्थबुद्धी ।
 प्रपंचीक नाहीं जयातेँ उपाधी ॥
 सदा बोलणें नम्र वाचा सुवाचा ।
 जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

ಮದೇಂ ಮತ್ಸರೇಂ ಸಾಂಡಿಲೀ ಸ್ವಾರ್ಥಬುಧ್ಧೀ ।
 ಪ್ರಪಂಚೀಕ ನಾಹೀಂ ಜಯಾತೇಂ ಉಪಾಧೀ ॥
 ಸದಾ ಬೋಲಣೇಂ ನಮ್ರ ವಾಚಾ ಸುವಾಚಾ ।
 ಜಗೀಂ ಧನ್ಯ ತೋ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

Who has given up pride and envy and self,
 Who is without any worldly ties,
 Whose speech is ever humble and sweet,—
 Blest on earth that servant of God.

क्रमी वेळ जो तत्त्वचिंतानुवादे ।
 न लिपे कदा दंभवादे विवादे ॥
 करी सूखसंवाद जो उगमाचा ।
 जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

क्रमिा वेल जी तत्त्वचिंतानुवादे ।
 न लिपे कदा दंभवादे विवादे ॥
 करी सूखसंवाद जो उगमाचा ।
 जगीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

Who spends his time meditating on Truth,
 Aloof from arrogant talk and debate,
 Holds happy discourse on the primal Source,—
 Blest on earth that servant of God.

ಸದಾ ಅರ್ಜವಿ ಪ್ರಿಯ ಜೊ ಸರ್ವಲೋಕಿ ।
 ಸದಾಸರ್ವದಾ ಸತ್ಯವಾದಿ ವಿವೇಕಿ ॥
 ನ ಬೋಲೆ ಕದಾ ಮಿಥ್ಯ ವಾಚಾ ತ್ರಿವಾಚಾ ।
 ಜಗಿಂ ಧನ್ಯ ತೊ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

ಸದಾ ಅರ್ಜವಿ ಪ್ರಿಯ ಜೋ ಸರ್ವಲೋಕೀಂ ।
 ಸದಾಸರ್ವದಾ ಸತ್ಯವಾದೀ ವಿವೇಕೀಂ ॥
 ನ ಬೋಲೇ ಕದಾ ಮಿಥ್ಯ ವಾಚಾ ತ್ರಿವಾಚಾ ।
 ಜಗೀಂ ಧನ್ಯ ತೋ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

Ever straightforward, dear to all,
 Truthful and discriminating ever,
 Who never utters an untrue word,—
 Blest on earth that servant of God.

ಸದಾ ಸೇವಿ ಆರಣ್ಯ ತಾರುಣ್ಯಕಾಠಿ ।
 ಮಿಠೇನಾ ಕದಾ ಕಲ್ಪನೇಚೇನಿ ಮೇಠಿ ॥
 ಚಠೇನಾ ಮನಿಂ ನಿಶ್ಚಯೋ ದೃಢ ಜ್ಯಾಚಾ ।
 ಜಗಿಂ ಧನ್ಯ ತೋ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

ಸದಾ ಸೇವಿ ಆರಣ್ಯ ತಾರುಣ್ಯಕಾಠೀಂ ।
 ಮಿಥೇನಾ ಕದಾ ಕಲ್ಪನೇಚೇನಿ ಮೇಥೀಂ ॥
 ಚಠೇನಾ ಮನೀಂ ನಿಶ್ಚಯೋ ದೃಢ ಜ್ಯಾಚಾ ।
 ಜಗೀಂ ಧನ್ಯ ತೋ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

Who ever lives in the woods in his youth,
 Is never caught in fancy's net,
 Whose steadfastness doth waver not,—
 Blest on earth that servant of God.

ನಸೆ ಮಾನಸಿಂ ನಶ್ಚ ಭಾಶಾ ದುರಾಶಾ ।
 ವಸೆ ಅಂತರಿಂ ಪ್ರೇಮಪಾಶಾ ಪಿಪಾಶಾ ॥
 ಋಣಿ ದೇವ ಹಾ ಮಕ್ತಿಮಾವೆಂ ಜಯಾಚಾ ।
 ಜಗಿಂ ಧನ್ಯ ತೊ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

ನಸೇ ಮಾನಸೀಂ ನಶ್ಚ ಆಶಾ ದುರಾಶಾ ।
 ವಸೇ ಅಂತರೀಂ ಪ್ರೇಮಪಾಶಾ ಪಿಪಾಶಾ ॥
 ಋಣೀ ದೇವ ಹಾ ಭಕ್ತಿಭಾವೇಂ ಜಯಾಚಾ ।
 ಜಗೀಂ ಧನ್ಯ ತೋ ದಾಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಚಾ ॥

Whose mind has no evil or selfish desire,
 Who has thirst within for love divine,
 Whose faith makes a debtor of the Lord,—
 Blest on earth that servant of God.

दिनाचा दयाळू मनाचा मवाळू ।
लोहाळू कृपाळू जर्गीं दासपाळू ॥
तया अंतरीं क्रोध संताप कैंचा ।
जर्गीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

दिनाचा दयाळू मनाचा मवाळू ।
लोहाळू कृपाळू जर्गीं दासपाळू ॥
तया अंतरीं क्रोध संताप कैंचा ।
जर्गीं धन्य तो दास सर्वोत्तमाचा ॥

Kind to the meek, of tender heart,
Friendly, gracious, of servants the shield,
Whence anger or passion within his heart ?
Blest on earth that servant of God.

जर्गी होइजे धन्य या रामनामें ।
क्रिया भक्ति ऊपासना नित्य नेमें ॥
उदासीनता तत्त्वता सार आहे ।
सदा सर्वदा मोकळी वृत्ति राहे ॥

ಜಗೀಂ ಹೋಇಜೇ ಧನ್ಯ ಯಾ ರಾಮನಾಮೇಂ ।
ಕ್ರಿಯಾ ಭಕ್ತಿ ಉಪಾಸನಾ ನಿತ್ಯ ನೇಮೇಂ ॥
ಉದಾಸೀನತಾ ತತ್ತ್ವತಾ ಸಾರ ಆಹೇ ।
ಸದಾ ಸರ್ವದಾ ಮೋಕಳೇ ವೃತ್ತಿ ರಾಹೇ ॥

In the world be blest through the name of Ram,
Through action, devotion, worship and rite.
Detachment is the essence in truth :
The mental function is ever free.

ನಕೋ ವಾಸನಾ ವೀಷಯಿ ವೃತ್ತಿರೂಪೆಂ ।
ಪದಾರ್ಥೋ ಜಡೇ ಕಾಮನಾ ಪೂರ್ವಪಾಪೆಂ ॥
ಸದಾ ರಾಮ ನಿಷ್ಕಾಮ ಚಿಂತಿತ ಜಾವಾ ।
ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾಲೇಶ ತೋ ಹೀ ನಸಾವಾ ॥

ನಕೋ ವಾಸನಾ ವೀಷಯಿಃ ವೃತ್ತಿರೂಪೇಂ ।
ಪದಾರ್ಥೀಂ ಜಡೇ ಕಾಮನಾ ಪೂರ್ವಪಾಪೇಂ ॥
ಸದಾ ರಾಮ ನಿಷ್ಕಾಮ ಚಿಂತಿತ ಜಾವಾ ।
ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾಲೇಶ ತೋ ಹೀ ನಸಾವಾ ॥

Away with leanings for objects of sense ;
Desire sticks on through sins of the past.
Free from desire, go on thinking of Ram ;
O mind, of fancy let there not be a trace.

मना कल्पना कल्पितां कल्पकोटी ।
 नव्हे रे नव्हे सर्वथा रामभेटी ॥
 मनीं कामना राम नाहीं जयाला ।
 अती आदरें प्रीति नाहीं तयाला ॥

मना कल्पना कल्पितां कल्पकोटी ।
 नव्हे रे नव्हे सर्वथा रामभेटी ॥
 मनीं कामना राम नाहीं जयाला ।
 अती आदरें प्रीति नाहीं तयाला ॥

Building up fancies, and myriads of them,
 Never, O never, will you meet with Ram.
 Who, in his mind, hath no desire for Ram,
 With regard intense, love he hath none.

मना राम कल्पतरु कामधेनु ।
निधी सार चिंतामणी काय वानू ॥
जयाचेनि योगें घडे सर्व सत्ता ।
तया साम्यता कायसी कोण आतां ॥

मना राम कल्पतरु कामधेनु ।
निधी सार चिंतामणी काय वानू ॥
जयाचेनि योगें घडे सर्व सत्ता ।
तया साम्यता कायसी कोण आतां ॥

Ram, the wishing-tree, the wishing-cow,
Store, essence, wishing-gem, what not ?
Because of Whom all power abides,
With whom can He be now compared ?

उभा कल्पवृक्षातर्की दुःख वाहे ।
तया अंतरीं सर्वदा तेंचि राहे ॥
जनीं सज्जनीं वाद हा वाढवावा ।
पुढें मागुता शोक जीवीं धरावा ॥

ಉಭಾ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾ ತರ್ಕೀ ದುಃಖ ವಾಹೇ ।
ತಯಾ ಅಂತರೀಂ ಸರ್ವದಾ ತೆಂಚಿ ರಾಹೇ ॥
ಜನೀಂ ಸಜ್ಜನೀಂ ವಾದ ಹಾ ವಾಡವಾವಾ ।
ಪುಢೇಂ ಮಾಗುತಾ ಶೋಕ ಜೀವೀಂ ಧರಾವಾ ॥

Who, under the wishing-tree, stands and grieves,
In his heart, will that grief itself abide.
Amongst the virtuous, to raise dispute
Is, later, to hold to grief through life.

ನಿಜಧ್ಯಾಸ ತೋ ಸರ್ವ ತೂಟಿನಿ ಗೋಲಾ ।
ಬಲೆಂ ಅಂತರಿಂ ಶೋಕ ಸಂತಾಪ ಠೇಲಾ ॥
ಸುಖಾನಂದ ಆನಂದ ಭೇದೆಂ ಬುಡಾಲಾ ।
ಮನಾ ನಿಶ್ಚಯೋ ಸರ್ವ ಖೇದೆಂ ಉಡಾಲಾ ॥

ನಿಜಧ್ಯಾಸ ತೋ ಸರ್ವ ತೂಟಿನಿ ಗೋಲಾ ।
ಬಲೆಂ ಅಂತರಿಂ ಶೋಕ ಸಂತಾಪ ಠೇಲಾ ॥
ಸುಖಾನಂದ ಆನಂದ ಭೇದೆಂ ಬುಡಾಲಾ ।
ಮನಾ ನಿಶ್ಚಯೋ ಸರ್ವ ಖೇದೆಂ ಉಡಾಲಾ ॥

Awareness of the Self is shattered quite ;
Sorrow and passion remain within.
Bliss is drowned in separateness ;
Conviction all has fled through grief.

घरीं कामधेनु पुढें ताक मागे ।
हरीबोध सांडूनि वीवाद लागे ॥
करीं सार चिंतामणी काचखंडें ।
तया मागतां देत आहे उदंडें ॥

ಘರೀಂ ಕಾಮಧೇನೂ ಪುಡೇಂ ತಾಕ ಮಾಗೇ ।
ಹರೀಬೋಧ ಸಾಂಡೂನಿ ವೀವಾದ ಲಾಗೇ ॥
ಕರೀಂ ಸಾರ ಚಿಂತಾಮಣೀ ಕಾಚಖಂಡೇಂ ।
ತಯಾ ಮಾಗತಾಂ ದೇತ ಆಕೇ ಉದಂಡೇಂ ॥

At home the wishing-cow, buttermilk he begs ;
Leaving wisdom divine, he engages in dispute.
In the hand the wishing-gem, and pieces of glass
He seeks, and he gets them abundantly.

ಅತೀ ಮೂಢ ತ್ಯಾ ದೃಢ ಬುದ್ಧಿ ಅಸೇನಾ ।
 ಅತೀ ಕಾಮ ತ್ಯಾ ರಾಮ ಚಿತ್ತಿಂ ವಸೇನಾ ॥
 ಅತೀ ಲೋಭ ತ್ಯಾ ಕ್ಷೋಭ ಹೊಡ್ಡಲ ಜಾಣಾ ।
 ಅತೀ ವೀಞಯಿ ಸರ್ವದಾ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ॥

ಅತೀ ಮೂಢ ತ್ಯಾ ದೃಢ ಬುದ್ಧಿ ಅಸೇನಾ ।
 ಅತೀ ಕಾಮ ತ್ಯಾ ರಾಮ ಚಿತ್ತಿಂ ವಸೇನಾ ॥
 ಅತೀ ಲೋಭ ತ್ಯಾ ಕ್ಷೋಭ ಹೋಳಲ ಜಾಣಾ ।
 ಅತೀ ವೀಞಯಿ ಸರ್ವದಾ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ॥

The very stupid one has convictions none ;
 The very lustful one has no Ram in the heart ;
 The very greedy one will be restless indeed ;
 The very sensual one will be woebegone ever.

नको दैन्यवाणे जिणे भक्तिऊणे ।
 अती मूर्ख त्या सर्वदा दुःख दूणे ॥
 धरीं रे मना आदरें प्रीति रामीं ।
 नको वासना हेमधामीं विरामीं ॥

नको॑ दैन्य॑वाणे॒ जिणे॑ भक्ति॑ऊणे ।
 अती॑ मूर्ख॒ त्या॑ सर्व॒दा दुःख॑ दूणे ॥
 धरीं॑ रे मना॒ आद॑रें प्री॒ति रा॑मीं ।
 नको॑ वा॒सना॑ हे॒मधा॑मीं वि॒रामीं॑ ॥

Not the wretched life where devotion is scarce ;
 The very stupid one hath ever twice the grief.
 Cherish with regard the love of Ram ;
 For the palace without Ram, have leanings none.

मढे सार संसार हा घोर आहे ।
मना सज्जना सत्य शोधूनि पाहें ॥
जनीं वीष खातां पुढें सूख कैचें ।
करीं रे मना ध्यान या राघवाचें ॥

नव्वे सार संसार हा फोडेर अहरे !
मना सज्जना सत्य शोधूनि पाहें ॥
जनीं वीष खातां पुढें सूख कैचें ।
करीं रे मना ध्यान या राघवाचें ॥

No substance in life : it is dreadful indeed ;
O mind, search out and see the truth.
When poison is eaten, whence the bliss ?
O mind, on this Ram, do thou meditate.

घनश्याम हा राम लावण्यरूपी ।
महा धीर गंभीर पूर्णप्रतापी ॥
करी संकटीं सेवकांचा कुडावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

ಘನಶ್ಯಾಮ ಹಾ ರಾಮ ಲಾವಣ್ಯರೂಪೀ ।
ಮಹಾ ಧೀರ ಗಂಭೀರ ಪೂರ್ಣಪ್ರತಾಪೀ ॥
ಕರೀ ಸಂಕಟೀಂ ಸೇವಕಾಂಚಾ ಕುಡಾವಾ ।
ಪ್ರಭಾತೇ ಮನೀಂ ರಾಮ ಚಿಂತೀತ ಜಾವಾ ॥

Dark as the cloud and lovely is Ram,
Very bold, profound, and valorous quite.
From trouble His servants He doth save.
At morn, in the mind, on Ram meditate.

बलें आगळा राम कोदंडधारी ।
महाकाल विक्राल तोही थरारी ॥
पुढें मानवा किंकरा कोण केवा ।
प्रमाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

ಬಲೇಂ ಆಗಲಾ ರಾಮ ಕೋದಂಡಧಾರೀ ।
ಮಹಾಕಾಲ ವಿಕ್ರಾಳ ತೋಹೀ ಥರಾರೀ ॥
ಪುಢೇಂ ಮಾನವಾ ಕಿಂಕರಾ ಕೋಣ ಕೇವಾ ।
ಪ್ರಭಾತೇ ಮನೀಂ ರಾಮ ಚಿಂತೀತ ಜಾ಼ಾ ॥

Great in might is Ram of the bow ;
Before Him trembles even frightful Death.
Then, of man, the humble, what is the plight ?
At morn, in the mind, on Ram meditate.

सुखानंदकारी निवारी भयातें ।
जनीं भक्तिभावें भजावें तयातें ॥
विवेकें त्यजावा भनाचार हेवा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

सुखानंदकारि निवारि भयातें ।
जनीं भक्तिभावें भजावें तयातें ॥
विवेकें त्यजावा भनाचार हेवा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

The Giver of bliss, He roots out fear ;
Let Him be worshipped with devotion intense.
Evil ways and envy, with judgment discard ;
At morn, in the mind, on Ram meditate.

सदा रामनामं वदा पूर्णकामं
कदा बाधिजेनापदा नित्य नेमं ॥
मदालस्य हा सर्व सोडूनि घावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

ಸದಾ ರಾಮನಾಮೇಂ ವದಾ ಪೂರ್ಣಕಾಮೇಂ ।
ಕದಾ ಬಾಧಿಜೇನಾಪದಾ ನಿತ್ಯ ನೇಮೇಂ ॥
ಮದಾಲಸ್ಯ ಹಾ ಸರ್ವ ಸೋಡೂನಿ ದ್ಯಾವಾ ।
ಪ್ರಭಾತೇ ಮನೀಂ ರಾಮ ಚಿಂತೀತ ಜಾವಾ ॥

Ever say " Ram ", fulfiller of desire ;
With daily practice, all danger will cease.
Discard all pride and laziness ;
At morn, in the mind, on Ram meditate.

ಜಯಾಚೇನಿ ನಾಮೆಂ ಮಹಾದೋಷ ಜಾತಿ ।
 ಜಯಾಚೇನಿ ನಾಮೆಂ ಗತಿ ಪಾವಿಜೆತಿ ॥
 ಜಯಾಚೇನಿ ನಾಮೆಂ ಘಡೆ ಪುಣ್ಯಠೆವಾ ।
 ಪ್ರಭಾತೆ ಮನಿಂ ರಾಮ ಚಿಂತಿತಿ ಜಾವಾ ॥

ಜಯಾಚೇನಿ ನಾಮೆಂ ಮಹಾದೋಷ ಜಾತಿ ।
 ಜಯಾಚೇನಿ ನಾಮೆಂ ಗತಿ ಪಾವಿಜೆತಿ ॥
 ಜಯಾಚೇನಿ ನಾಮೆಂ ಘಡೆ ಪುಣ್ಯಠೆವಾ ।
 ಪ್ರಭಾತೆ ಮನಿಂ ರಾಮ ಚಿಂತಿತಿ ಜಾವಾ ॥

Through whose name great faults do disappear,
 Through whose name doth man the path attain,
 Through whose name is merit's hoard secured,—
 At morn, in the mind, on Ram meditate.

न वेत्ते कदा ग्रंथिचें अर्थ कांहीं ।
 मुखें नाम उच्चारितां कष्ट नाहीं ॥
 महाघोर संसारशत्रू. जिणावा ।
 प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

ನ ವೇಂಚೇ ಕದಾ ಗ್ರಂಥಿಂಚೇಂ ಅರ್ಥ ಕಾಂಹೀಂ ।
 ಮುಖೇಂ ನಾಮ ಉಚ್ಚಾರಿತಾಂ ಕಷ್ಟ ನಾಹೀಂ ॥
 ಮಹಾಘೋರ ಸಂಸಾರಶತ್ರು, ಜಿಣಾವಾ ।
 ಪ್ರಭಾತೇ ಮನೀಂ ರಾಮ ಚಿಂತೀತ ಜಾವಾ ॥

Never need hoarded wealth be spent ;
 To utter the name is no trouble at all.
 Conquer the terrible foe—the world ;
 At morn, in the mind, on Ram meditate.

देहेदंडनेचें महादुःख आहे ।
महादुःख तें नाम घेतां न राहे ॥
सदाशीव चिंतीतसे देवदेवा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

दॆहॆदॆदंडनेॆचॆं महॆदुःख आहे ।
महॆदुःख तॆं नॆम घेतां न राहे ॥
सदाशीव चिंतीतसे देवदेवा ।
प्रॆभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

In body-control, there is trouble great ;
When the name is uttered, trouble doth cease.
Shiva meditates on the God of gods,
At morn, in the mind, on Ram meditate.

बहूतांपरी संकटें साधनाचीं ।
व्रतें दान उद्यापनें तीं धनाचीं ॥
दिनाचा दयाळु मनीं आठवावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावां ॥

ಬಹುತಾಂಪರೀ ಸಂಕಟೇಂ ಸಾಧನಾಚೀಂ ।
ವ್ರತೇಂ ದಾನ ಉದ್ಯಾಪನೇಂ ತೀಂ ಧನಾಚೀಂ ॥
ದಿನಾಚಾ ದಯಾಳೂ ಮನೀಂ ಆಠವಾವಾ ।
ಪ್ರಭಾತೇ ಮನೀಂ ರಾಮ ಚಿಂತೀತ ಜಾವಾ ॥

Many the pains other practices involve ;
Vows, gifts, closing rites mean wealth.
Remember the One who is kind to the meek ;
At morn, in the mind, on Ram meditate.

समस्तांमध्ये सार साचार आहे ।
कळेना तरी सर्व शोधून पाहें ॥
जिवा संशयो वाडगा तो त्याजावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

समुद्रांमुद्ध्ये सार साचार अहं ।
कलेना तरे सर्व शोधून पाहें ॥
जिवा संशयो वाडगा तो त्याजावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

This the essential practice of all ;
Search out and see, if thou dost not know.
Discard, O man, all useless doubt ;
At morn, in the mind, on Ram meditate.

नहे कर्म ना धर्म ना योग कांहीं ।
नहे भोग ना त्याग ना सांग पाहीं ॥
म्हणे दास विश्वास नामीं धरावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

नव्हे कर्म ना धर्म ना योगेग कांहीं ।
नव्हे भोगेग ना त्याग ना सांग पांहीं ॥
म्हणे दास विश्वास नाव्हीन धरावा ।
प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा ॥

Karma, Dharma, Yoga can't well be achieved
Nor enjoyment nor relinquishment.
Ramdas says: "Have faith in the name ;
At morn, in the mind, on Ram meditate."

करी काम निष्काम या राघवाचें ।
करी रूप स्वरूप सर्वा जिवाचें ॥
करीं छंद निर्द्वंद्व हे गूण गातां ।
हरोकीर्तनीं वृत्तिविश्वास होतां ॥

ಕರೀ ಕಾಮ ನಿಷ್ಕಾಮ ಯಾ ರಾಘವಾಚೇಂ ।
ಕರೀ ರೂಪ ಸ್ವರೂಪ ಸರ್ವಾಂ ಜಿವಾಚೇಂ ॥
ಕರೀ ಛಂದ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ಹೇ ಗುಣ ಗಾತಾಂ ।
ಹರೀಕೀರ್ತನೀಂ ವೃತ್ತಿವಿಶ್ವಾಸ ಹೊತಾಂ ॥

The love of Ram removes desire ;
His form makes one of all beings the Self ;
Hankering frees from opposites
As attributes are sung with faith in the chant.

अहो ज्या नरा रामविश्वास नाहीं ।
तया पामरा बाधिजे सर्व कांहीं ॥
महाराज तो स्वामि कैवल्यदाता ।
वृथा वाहणें देहसंसारचिंता ॥

ಅಹೋ ಜ್ಯಾ ನರಾ ರಾಮವಿಶ್ವಾಸ ನಾಹೀಂ ।
ತಯಾ ಪಾಮರಾ ಬಾಧಿಜೇ ಸರ್ವ ಕಾಂಹೀಂ ॥
ಮಹಾರಾಜ ತೋ ಸ್ವಾಮಿ ಕೈವಲ್ಯದಾತಾ ।
ವೃಥಾ ವಾಹಣೇಂ ದೇಹಸಂಸಾರಚಿಂತಾ ॥

Lo! To the man with no faith in Ram,
To him there is trouble in everything.
The sovereign Master, He freedom gives :
In vain the cares of body and life.

मना पावना भावना राघवाची ।
धरीं अंतरीं सोडिं चिंता भवाची ॥
भवाची जिवा मानवा भूलि ठेली ।
नसे वस्तुची धारणा व्यर्थ गेली ॥

मना पावना भावना राघवाची ।
धरीं अंतरीं सोडिं चिंता भवाची ॥
भवाची जिवा मानवा भूलि ठेली ।
नसे वस्तुची धारणा व्यर्थ गेली ॥

Conception pure of Ram do thou hold
Within, and give up the cares of life.
In life's delusion the soul is caught ;
Steadiness of Self in vain is lost.

ಧರಾ ಶ್ರೀವರಾ ತ್ಯಾ ಹರಾಂತರಾತೆಂ ।
ತರಾ ದುಸ್ತರಾ ತ್ಯಾ ಪರಾ ಸಾಗರಾತೆಂ ॥
ಸರಾ ವೀಸರಾ ತ್ಯಾ ಖರಾ ದುರ್ಭರಾತೆಂ ।
ಕರಾ ನೀಕರಾ ತ್ಯಾ ಖರಾ ಮತ್ಸರಾತೆಂ ॥

ಧರಾ ಶ್ರೀವರಾ ತ್ಯಾ ಹರಾಂತರಾತೆಂ ।
ತರಾ ದುಸ್ತರಾ ತ್ಯಾ ಪರಾ ಸಾಗರಾತೆಂ ॥
ಸರಾ ವೀಸರಾ ತ್ಯಾ ಖರಾ ದುರ್ಭರಾತೆಂ ।
ಕರಾ ನೀಕರಾ ತ್ಯಾ ಖರಾ ಮತ್ಸರಾತೆಂ ॥

Hold on to the Ram in Shiva's heart ;
Cross the big ocean so hard to clear ;
Forget the stomach so hard to fill ;
Get rid, for good, of envy, the ass.

मना मत्सरें नाम सांडूं नको हो ।
अती आदरें हा निजध्यास राहो ॥
समस्तांमधें नाम हें सार आहे ।
दुजी तूळणा तूळितां ही न साहे ॥

ಮನಾ ಮತ್ಸರೇಂ ನಾಮ ಸಾಂಡೂಂ ನಕೋ ಹೋ ।
ಅತೀ ಅದರೇಂ ಹಾ ನಿಜಧ್ಯಾಸ ರಾಹೋ ॥
ಸಮಸ್ತಾಮಧೇಂ ನಾಮ ಹೇಂ ಸಾರ ಅಹೇ ।
ದುಜೀ ತೂಳಣಾ ತೂಳಿತಾಂ ಹೀ ನ ಸಾಹೇ ॥

Do not, from envy, discard the name ;
With great regard, let the awareness abide.
This name is the essence of practices all ;
Comparison with it no other can bear.

बहु नाम या रामनामीं तुळेना ।
अभाग्या नरा पामरा हें कळेना ॥
विषा औषध घेतलें पार्वतीशें ।
जिवा मानवा किंकरा कोण पूसे ॥

ಬಹೂ ನಾಮ ಯಾ ರಾಮನಾಮಿಂ ತುಳೇನಾ ।
ಅಭಾಗ್ಯಾ ನರಾ ಪಾಮರಾ ಹೇಂ ಕಳೇನಾ ॥
ವಿಷಾ ಔಷಧ ಘೇತಲೇಂ ಪಾರ್ವತೀಶೇಂ ।
ಜಿವಾ ಮಾನವಾ ಕಿಂಕರಾ ಕೋಣ ಪೂಸೇ ॥

Many be the names : none compares with Ram ;
Unlucky man understands this not.
As remedy for poison, took Parvati's Lord :
Who asks man who is but a page ?

जेगें जाळिला काम तो राम ध्यातो ।
उमेसीं अती आदरं गूण गातो ॥
बहू ज्ञान वैराग्य सामर्थ्य जेथें ।
परी अंतरीं नामविश्वास तेथें ॥

ಜೆಣೇಂ ಜಾಳಿಲಾ ಕಾಮ ತೋ ರಾಮ ಧ್ಯಾತೋ ।
ಉಮೇಸೀಂ ಅತೀ ಆದರೇಂ ಗೂಣ ಗಾತೋ ॥
ಬಹೂ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಜೇಥೇಂ ।
ಪರಿ ಅಂತರೀಂ ನಾಮವಿಶ್ವಾಸ ತೇಥೇಂ ॥

Who burnt away cupid meditates on Ram ;
To Uma, with regard, the virtues He sings.
Where wisdom, dispassion and power abide,
There within is faith in the name.

ವಿಠೋನೆಂ ದಿರಿಂ ವಾಹಿಲಾ ದೇವರಾಣಾ ।
ತಯಾ ಅಂತರಿಂ ಧ್ಯಾಸ ರೆ ತ್ಯಾಸಿ ನೆಣಾ ॥
ನಿವಾಲಾ ಸ್ವಯೆಂ ತಾಪಸಿ ಚಂದ್ರಮೌಳಿ ।
ಜಿವಾ ಸೊಡವಿ ರಾಮ ಹಾ ಅಂತಕಾರ್ಣಿ ॥

ವಿಠೋನೇಂ ಶಿರೀಂ ವಾಹಿಲಾ ದೇವರಾಣಾ ।
ತಯಾ ಅಂತರಿಂ ಧ್ಯಾಸ ರೆ ತ್ಯಾಸಿ ನೆಣಾ ॥
ನಿವಾಲಾ ಸ್ವಯೇಂ ತಾಪಸಿ ಚಂದ್ರಮೌಳಿ ।
ಜಿವಾ ಸೋಡವಿ ರಾಮ ಹಾ ಅಂತಕಾರ್ಣಿ ॥

The God whom Vithoba bears on His head,
In His heart awareness ; and you know not !
Shiva, the ascetic, was cooled Himself ;
This Ram will free the soul in the end.

भजा राम विश्राम योगेश्वराचा ।
 जपू नेमिला नेम गौरीहराचा ॥
 स्वयं नीववी तापसी चंद्रमौळी ।
 तुम्हां सोडवी राम हा अंतकाळीं ॥

ಭಜಾ ರಾಮ ವಿಶ್ರಾಮ ಯೋಗೇಶ್ವರಾಚಾ ।
 ಜಪೂ ನೇಮಿಲಾ ನೇಮ ಗೌರೀಹರಾಚಾ ॥ ,
 ಸ್ವಯೇಂ ನೀವವೀ ತಾಪಸೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೀ ।
 ತುಮ್ಮಾಂ ಸೋಡವೀ ರಾಮ ಹಾ ಅಂತಕಾಳೀಂ ॥

Worship Ram, the Rest of Yoga's Lord ;
 Repetition the rule by Hara prescribed.
 Itself the ascetic Shiva cools ;
 This Ram will free you in the end.

मुखीं राम विश्राम तेथेंचि आहे ।
सदानंद आनंद सेऊनि राहे ॥
तयावीण तो शीण संदेहकारी ।
निजधाम हें नाम शोकापहारी ॥

ಮುಖೀಂ ರಾಮ ವಿಶ್ರಾಮ ತೇಥೆಂಚಿ ಆಹೇ ।
ಸದಾನಂದ ಆನಂದ ಸೇಊನಿ ರಾಹೇ ॥
ತಯಾವೀಣ ತೋ ಶೀಣ ಸಂದೇಹಕಾರೀ ।
ನಿಜಧಾಮ ಹೇಂ ನಾಮ ಶೋಕಾಪಹಾರೀ ॥

Where the mouth chants Ram, indeed is rest
In the taste of eternal bliss abide.
Without it, is trouble creating doubt ;
Abode of God is this grief-killing name.

ಮುಖಿಂ ರಾಮ ತ್ಯಾ ಕಾಮ ಬಾಧುಂ ಶಕ್ತೇನಾ ।
 ಗುಣೆಂ ಇಷ್ಟ ಧಾರಿಷ್ಟ ತ್ಯಾಚೆಂ ಚುಕೇನಾ ॥
 ಹರಿಮಕ್ತ ತೊ ಶಕ್ತ ಕಾಮಾಸ ಮಾರಿ ।
 ಜಗಿಂ ಧನ್ಯ ತೊ ಮಾರುತಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ॥

ಮುಖೀಂ ರಾಮ ತ್ಯಾ ಕಾಮ ಬಾಧೂಂ ಶಕ್ತೇನಾ ।
 ಗುಣೇಂ ಇಷ್ಟ ಧಾರಿಷ್ಟ ತ್ಯಾಚೆಂ ಚುಕೇನಾ ॥
 ಹರಿಭಕ್ತ ತೋ ಶಕ್ತ ಕಾಮಾಸ ಮಾರೀ ।
 ಜಗೀಂ ಧನ್ಯ ತೋ ಮಾರುತೀ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀ ॥

Whose mouth chants Ram, him lust cannot harm ;
 Who attributes loves, his courage doth not fail ;
 The devotee of the Lord is strong and kills lust ;
 Maruti, the celibate, in the world is blest.

बहू चांगलें नाम या राघवाचें ।
अती साजिरें स्वल्प सोपें फुकाचें ॥
करी मूळ निर्मूळ घेतां भवाचें ।
जिवां मानवां हेंचि कैवल्य साचें ॥

ಬಹೂ ಚಾಂಗಲೇಂ ನಾಮ ಯಾ ರಾಘವಾಚೇಂ ।
ಅತೀ ಸಾಜಿರೇಂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೋಪೇಂ ಫುಕಾಚೆಂ ॥
ಕರಿ ಮೂಳ ನಿರ್ಮೂಳ ಘೇತಾಂ ಭವಾಚೇಂ ।
ಜಿವಾಂ ಮಾನವಾಂ ಹೇಂಚಿ ಕೈವಲ್ಯ ಸಾಚೇಂ ॥

Very good is the name of this Ram,
Beautiful, short, easy and free.
When taken, it pulls out the roots of life ;
To souls of men, it is salvation, indeed.

जनीं भोजनीं नाम वाचे वदावें ।
अती आदरें गद्यघोषें म्हणावें ॥
हरीचिंतनें अन्न जेवीत जावें ।
तरी श्रीहरी पाविजेतो स्वभाधें ॥

ಜನೀಂ ಭೋಜನೀಂ ನಾಮ ವಾಚೇ ವದಾವೇಂ ।
ಅತೀ ಅದರೇಂ ಗದ್ಯಘೋಷೇಂ ಮ್ಹಣಾವೇಂ ॥
ಹರಿಚಿಂತನೇಂ ಅನ್ನ ಜೇವೀತ ಜಾವೇಂ ।
ತರೀ ಶ್ರೀಹರೀ ಪಾವಿಜೇತೋ ಸ್ವಭಾವೇಂ ॥

Among men and at meals, do utter the name ;
With great regard, do thou chant it aloud ;
In the thought of the Lord, go on taking food ;
So will you attain the Lord with ease.

ನಯೆ ರಾಮ ವಾಣಿ ತಯಾ ತೋರ ಹಾಣಿ ।
ಜನಿಂ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಾಣಿ ತಯಾ ನಾಮ ಕಾಣಿ ॥
ಹರಿನಾಮ ಹೆಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಂ ಪುರಾಣಿಂ ।
ಬಹು ಆಗಲೆಂ ಬೊಲಿಲಿ ವ್ಯಾಸವಾಣಿ ॥

ನಯೇ ರಾಮ ವಾಣೇ ತಯಾ ಧೋರ ಹಾಣೇ ।
ಜನೀಂ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಾಣೇ ತಯಾ ನಾಮ ಕಾಣೇ ॥
ಹರಿನಾಮ ಹೇಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೀಂ ಪುರಾಣೀಂ ।
ಬಹು ಆಗಲೇಂ ಬೋಲಿಲಿ ವ್ಯಾಸವಾಣೇ ॥

Who utters not Ram, to him great harm ;
In vain the being to whom name is a myth.
In the Vedas, Shastras and Puranas,
Vyasa has said the name is supreme.

नको वीट मानू रघूनायकाचा ।
अली आदरें बोलिजे राम वाचा ॥
न वेंचे मुखीं सांपडे रे फुकाचा ।
करीं घोष त्या जानकीवल्लभाचा ॥

नकोए वीटं मानूं रघूनायकाचा ।
अली आदरें बोलिजे राम वाचा ॥
न वेंचे मुखीं सांपडे रे फुकाचा ।
करीं घोष त्या जानकीवल्लभाचा ॥

Look not on Ram with any disgust ;
With great regard, utter " Ram " with the tongue.
Nothing do you lose, and you attain Him free :
Chant aloud the name of Sita's Lord.

अती आदरें सर्वही नामघोषें ।
गिरीकंदरीं जाइजे दूरि दोषें ॥
हरी तिष्ठतू तोषला नामतोषें ।
विशेषें हरा-मानसीं रामपीसें ॥

ಅತೀ ಅದರೇಂ ಸರ್ವಹೀ ನಾಮಘೋಷೇಂ ।
ಗಿರೀಕಂದರೀಂ ಜಾಇಜೇ ದೂರಿ ದೋಷೇಂ ॥
ಹರೀ ತಿಷ್ಠತೂ ತೋಷಲಾ ನಾಮತೋಷೇಂ ।
ವಿಶೇಷೇಂ ಹರಾ-ಮಾನಸೀಂ ರಾಮಪೀಸೇಂ ॥

When the name, with regard, is chanted aloud,
All faults go far into mountain-caves.
The Lord abides where pleased with the chant ;
In Shiva's mind, especially, is madness for Ram.

जगीं पाहतां देव हा अन्नदाता ।
तया लागली तस्वता सार चिंता ॥
तयाचें मुखीं नाम घेतां फुकाचें ।
मना सांग पां रे तुजें काय वेंचे ॥

ಜಗೀಂ ಪಾಹತಾಂ ದೇವ ಹಾ ಅನ್ನದಾತಾ ।
ತಯಾ ಲಾಗಲೀ ತತ್ತ್ವತಾ ಸಾರ ಚಿಂತಾ ॥
ತಯಾಚೆಂ ಮುಖೀಂ ನಾಮ ಘೇತಾಂ ಫುಕಾಚೆಂ ।
ಮನಾ ಸಾಂಗ ಪಾಂ ರೇ ತುಜ್ಜೆಂ ಕಾಯ ವೆಂಚೆ ॥

In the world, the Lord is the Giver of food ;
In truth, all care affects Him alone.
In taking with the mouth His name which is free,
O mind, do say what of yours you lose.

तिन्ही लोक जाळूं शके कोप येतां ।
 निवाला हरू तो मुखें नाम घेतां ॥
 जपे आदरें पार्वती विश्वमाता ।
 म्हणोनी म्हणा तेंचि हें नाम आतां ॥

त्रिस्तोत्र लोकेषु जाहलुं शक्ये कोपयित्वा ।
 निवाला हरुतो मुखेण नाम धेत्वा ॥
 जपेऽदरेण पार्वती विश्वमाता ।
 म्हाणोनी म्हाणा तच्चैव नाम आतां ॥

The three worlds can He burn by anger stirred ;
 That Hara became cool when He uttered the name.
 The Mother of the universe repeats it with love ;
 So now do you utter the selfsame name.

अजामेळ पापी वदे पुत्रकामें ।
 तया मुक्ति नारायणाचेनि नामें ॥
 शुकाकारणें कुंटणी राम वाणी ।
 मुखें बोलतां ख्याति जाली पुराणीं ॥

अजामेळ पापी वदे पुत्रकामे ।
 तया मुक्ति नारायणाचेनि नामे ॥
 शुकाकारणे कुंटणी राम वाणी ।
 मुखे बोलतां ख्याति जाली पुराणी ॥

Ajamil, the sinner, called his son out of love ;
 To him salvation through Narayana's name.
 For her parrot, the harlot repeated " Ram ",
 And so, in the Puranas spread her fame.

महाभक्त प्रल्हाद हा दैत्यकुळीं ।
 जपे रामनामावळी नित्य काळीं ॥
 पिता पापरूपी तथा देखवेना ।
 जनीं दैत्य तो नाम मूखें म्हणेना ॥

ಮಹಾಭಕ್ತ ಪ್ರಲ್ಹಾದ ಹಾ ದೈತ್ಯಕೂಲೀಂ ।
 ಜಪೇ ರಾಮನಾಮಾವಳೀ ನಿತ್ಯ ಕಾಳೀಂ ॥
 ಪಿತಾ ಪಾಪರೂಪೀ ತಯಾ ದೇಖವೇನಾ ।
 ಜನೀಂ ದೈತ್ಯ ತೋ ನಾಮು ಮೂಖೇಂ ಮ್ಹಣೇನಾ ॥

Pralhad, great devotee, in demons' clan,
 Ever repeats the names of Ram.
 His father, image of sin, can't bear ;
 Demon among men, he utters not the name.

मुखीं नाम नाहीं तथा मुक्ति कैची ।
अहंतागुणें यातना ते फुकाची ॥
पुढें अंत येईल तो दैन्यवाणा ।
म्हणोनी म्हणा रे म्हणा देवराणा ॥

ಮುಖೀಂ ನಾಮ ನಾಹೀಂ ತಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಕೈಂಚೀ ।
ಅಹಂತಾಗುಣೇಂ ಯಾತನಾ ತೇ ಫುಕಾಚೀ ॥
ಪುಢೇಂ ಅಂತ ಯೇಕಲ ತೋ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ।
ಮ್ಹಣೋನೀ ಮ್ಹಣಾ ರೇ ಮ್ಹಣಾ ದೇವರಾಣಾ ॥

Without the name, whence freedom for him ?
Through egoism comes agony for nothing at all.
Later will come the miserable end ;
Hence chant, O chant the name of the Lord.

हरीनाम नेमस्त पाषाण तारी ।
बहू तारिले मानवदेहधारी ॥
तया रामनामीं सदा जो विकल्पी ।
वदेना कदा जीव तो पापरूपी ॥

ಹರೀನಾಮ ನೇಮಸ್ತ ಪಾಷಾಣ ತಾರೀ |
ಬಹೂ ತಾರಿಲೇ ಮಾನವದೇಹಧಾರೀ ||
ತಯಾ ರಾಮನಾಮೀಂ ಸದಾ ಜೋ ವಿಕಲ್ಪೀ |
ವದೇನಾ ಕದಾ ಜೀವ ತೋ ಪಾಪರೂಪೀ ||

The name, as a rule, even stones doth save ;
It has saved many human beings, indeed.
About that name, who ever has doubts,
And utters it never—he's an image of sin.

ಜಗ್ಗಿಂ ಧನ್ಯ ವಾರಾಣಸಿ ಪುಣ್ಯರಾಶಿ ।
 ತಯೆಮಾಜಿಂ ಜಾತಾಂ ಗತಿ ಪೂರ್ವಜಾಂಸಿ ॥
 ಮುಖೆಂ ರಾಮನಾಮಾವಳಿ ನಿಯ ಕಾಳಿಂ ।
 ಜಿವಾ ಹಿತ ಸಾಂಗೊ ಸದಾ ಚಂದ್ರಮೌಳಿ ॥

ಜಗೀಂ ಧನ್ಯ ನಾರಾಣಸೀ ಪುಣ್ಯರಾಶೀ ।
 ತಯೇಮಾಜಿಂ ಜಾತಾಂ ಗತೀ ಪೂರ್ವಜಾಂಸೀ ॥
 ಮುಖೇಂ ರಾಮನಾಮಾವಳೀ ನಿತ್ಯ ಕಾಳೀಂ ।
 ಜಿವಾ ಹೀತ ಸಾಂಗೇ ಸದಾ ಚಂದ್ರಮೌಳೀ ॥

Blest on earth is Kashi, of merit the store ;
 Dying there means salvation to forbears.
 Chanting of the names of Ram at all times—
 To the soul this advice ever Shiva doth give.

यथासांग रे कर्म तेंही घडेना ।
घडे कर्म तें पुण्य गांठीं पडेना ॥
दया पाहतां सर्वभूतीं असेना ।
फुकाचें मुखीं नाम तेंही वसेना ॥

यथासांग रे कर्म तेंही घडेना ।
घडे कर्म तें पुण्य गांठीं पडेना ॥
दया पाहतां सर्वभूतीं असेना ।
फुकाचें मुखीं नाम तेंही वसेना ॥

Action prescribed is not properly performed ;
For action performed, no merit is secured ;
Compassion to all beings existeth not ;
The inexpensive name—even that abideth not.

जया नावडे नाम त्या येम जाची ।
 विकल्पें उठे तर्क त्या नर्क ची ची ॥
 म्हणोनी अती आदरें नाम ध्यावें ।
 मुखें बोलतां दोष जाती स्वभावें ॥

ಜಯಾ ನಾವಡೇ ನಾಮ ತ್ಯಾ ಯೇಮ ಜಾಚೀ ।
 ವಿಕಲ್ಪೇಂ ಉಠೇ ತರ್ಕ ತ್ಯಾ ನರ್ಕ ಚೀ ಚೀ ॥
 ಮ್ಹಣೋನೀ ಅತೀ ಅದರೇಂ ನಾಮ ಘ್ಯಾವೇಂ ।
 ಮುಖೇಂ ಬೋಲತಾಂ ದೋಷ ಜಾತೀ ಸ್ವಭಾವೇಂ ॥

Who likes not the name, him Yama torments ;
 Who doubts and argues, fie ! hell to him.
 Hence with great regard do take the name ;
 Chanting with the mouth, faults vanish with ease.

अती लीनता सर्वभावे स्वभावे ।
जना सज्जनालागिं संतोषत्रावे ॥
देहे कारणीं सर्व लावीत जावे ।
सगूणीं अती आदरेसीं भजावे ॥

अती लीनता सर्वभावें स्वभावें ।
जना सज्जनालागिं संतोषत्रावे ॥
देहे कारणीं सर्व लावीत जावे ।
सगूणीं अती आदरेसीं भजावे ॥

Remain very humble with all thy heart ;
And please all men, the virtuous men.
To all good causes the body devote ;
And the God with attributes worship with regard.

हरीकीर्तनें प्रीति रामीं धरावी ।
देहेबुद्धि नीरूपणीं वीसरावी ॥
परद्रव्य आणीक कांता परावी ।
यदर्थीं मना सांडि जीवीं करावी ॥

ಹರೀಕೀರ್ತನೇಂ ಪ್ರೀತಿ ರಾಮಿಂ ಧರಾವೀ ।
ದೇಹೇಬುದ್ಧಿ ನೀರೂಪಣೀಂ ವೀಸರಾವೀ ॥
ಪರದ್ರವ್ಯ ಅಣೀಕ ಕಾಂತಾ ಪರಾವೀ ।
ಯದರ್ಥೀಂ ಮನಾ ಸಾಂಡಿ ಜೀವೀಂ ಕರಾವೀ ॥

In singing of the Lord, cherish love for Ram ;
Describing Him, body-notion forget.
Another's wealth and another's wife—
Banish, O mind, all thought of these.

ಕ್ರಿಯೇವಿಣ ನಾನಾಪರಿ ಬೊಲಿಜೆತೆಂ ।
 ಪರಿ ಚಿತ್ತ ದುಶ್ಚಿತ್ತ ತೆಂ ಲಾಜವೀತೆಂ ॥
 ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾ ಧೀಟ ಸೈರಾಟ ಧಾಂವೆ ।
 ತಯಾ ಮಾನವಾ ದೇವ ಕೈಸೇನಿ ಪಾವೆ ? ॥

ಕ್ರಿಯೇವೀಣ ನಾನಾಪರೀ ಬೋಲಿಜೆತೇಂ ।
 ಪರೀ ಚಿತ್ತ ದುಶ್ಚಿತ್ತ ತೇಂ ಲಾಜವೀತೇಂ ॥
 ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾ ಧೀಟ ಸೈರಾಟ ಧಾಂವೇ ।
 ತಯಾ ಮಾನವಾ ದೇವ ಕೈಸೇನಿ ಪಾವೇ ? ॥

Variety of words without the deed ;
 But the grieving mind puts one to shame.
 Whose fancy boldly runneth wild—
 How will that person God attain ?

विवेकें क्रिया आपुली पालटावी ।
अती आदरें शुद्ध क्रिया धरावी ॥
जनीं बोलण्यासारिखें चाल बापा ।
मना कल्पना सोडिं संसारतापा ॥

ವಿವೇಕೇಂ ಕ್ರಿಯಾ ಆಪುಲೀ ಪಾಲಟಾವೀ ।
ಅತೀ ಅದರೇಂ ಶುದ್ಧ ಕ್ರಿಯಾ ಧರಾವೀ ॥
ಜನೀಂ ಬೋಲಣ್ಯಾಸಾರಿಖೆಂ ಚಾಲ ಬಾಪಾ ।
ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾ ಸೋಡಿಂ ಸಂಸಾರತಾಪಾ ॥

With judgment change thy action's course ;
With regard engage in action pure.
Among men, O father, do as you say ;
Away with fancy and fever of life.

ಬರಿ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾ ಕರೊ ಏಕನಿಷ್ಠಾ ।
 ವಿವೇಕೆ ಮನಾ ಆವರೊಂ ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟಾ ॥
 ದಯಾ ಸರ್ವಭೂತೊಂ ಜಯಾ ಮಾನವಾಲಾ ।
 ಸದಾ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೂ ಮಕ್ತಿಮಾವೆಂ ನಿವಾಲಾ ॥

ಬರೀ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾ ಕರೀಂ ಏಕನಿಷ್ಠಾ ।
 ವಿವೇಕೇಂ ಮನಾ ಆವರೀಂ ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟಾ ॥
 ದಯಾ ಸರ್ವಭೂತೀಂ ಜಯಾ ಮಾನವಾಲಾ
 ಸದಾ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೂ ಭಕ್ತಿಭಾವೇಂ ನಿವಾಲಾ ॥

Bathe and pray well with a single heart ;
 With judgment control the wandering mind.
 Compassion to all beings—the man who hath,
 Is ever loving, by devotion cooled.

मना कोपआरोपणा ते नसावी ।
मना बुद्धि हे साधुसंगीं वसावी ॥
मना नष्ट चांडाळ तो संग त्यागीं ।
मना होइं रे मोक्षभागीं विभागी ॥

ಮನಾ ಕೋಪಅರೋಪಣಾ ತೇ ನಸಾವೀ ।
ಮನಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೇ ಸಾಧುಸಂಗೀಂ ವಸಾವೀ ॥
ಮನಾ ನಷ್ಟ ಚಾಂಡಾಳ ತೋ ಸಂಗ ತ್ಯಾಗೀಂ ।
ಮನಾ ಹೋಇಂ ರೇ ಮೋಕ್ಷಭಾಗೀಂ ವಿಭಾಗೀ ॥

Do not, O mind, give way to wrath ;
In the company of the good let the intellect be.
Abandon the company of the lost and the vile:
O mind, be a partner in freedom's share.

ಸದಾ ಸರ್ವದಾ ಸಜ್ಜನಾಚೇನಿ ಯೋಗೇ ।
ಕ್ರಿಯಾ ಪಾಲತೇ ಭಕ್ತಿಃಪ್ರಾಪ್ತಯೇ ಲಾಗೇ ॥
ಕ್ರಿಯೇವಿಣಿ ವಾಚಾಘಟಾ ತೇ ನಿವಾರಿಣಿ ।
ತುತೇ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೋ ಹೀತಕಾರಿ ॥

ಸದಾ ಸರ್ವದಾ ಸಜ್ಜನಾಚೇನಿ ಯೋಗೇನಿ ।
ಕ್ರಿಯಾ ಪಾಲತೇ ಭಕ್ತಿಃಪ್ರಾಪ್ತಯೇ ಲಾಗೇ ॥
ಕ್ರಿಯೇವಿಣಿ ವಾಚಾಘಟಾ ತೇ ನಿವಾರಿಣಿ ।
ತುತೇ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೋ ಹೀತಕಾರಿ ॥

Ever through the company of the good,
Action alters, devotion springs.
Abandon eloquence bereft of the deed ;
Beneficial the discourse that ends dispute.

ಜನಿಂ ವಾದ ವೆವಾದ ಸೊಡ್ಡುನಿ ಥಾವಾ ।
ಜನಿಂ ಸುಖಸಂವಾದ ಸುಖೆ ಕರಾವಾ ॥
ಜಗಿಂ ತೊವಿ ತೊ ಶೋಕಸಂತಾಪಹಾರಿ ।
ತುಟೆ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೊ ಹಿತಕಾರಿ ॥

ಜನೀಂ ವಾದ ವೆವಾದ ಸೋಡೂನಿ ದ್ಯಾವಾ ।
ಜನೀಂ ಸೂಖಸಂವಾದ ಸೂಖೀಂ ಕರಾವಾ ॥
ಜಗೀಂ ತೋಚಿ ತೋ ಶೋಕಸಂತಾಪಹಾರೀ ।
ತುಟೀ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೋ ಹಿತಕಾರೀ ॥

Among men leave off discussion vain ;
Among men discourse in bliss conduct.
In the world, that itself cures pain and heat.
Beneficial the discourse that ends dispute.

ತುಟೆ ವಾದ ಸಂವಾದ ತ್ಯಾತೆಂ ಮ್ಹಣಾವೆಂ ।
ವಿವೇಕೆಂ ಅಹಂಭಾವ ಯಾತೆಂ ಜಿಣಾವೆಂ ॥
ಅಹಂತಾಗುಣೆಂ ವಾದ ನಾನಾವಿಕಾರಿ ।
ತುಟೆ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೊ ಹಿತಕಾರಿ ॥

ತುಟೆ ವಾದ ಸಂವಾದ ತ್ಯಾತೆಂ ಮ್ಹಣಾವೆಂ ।
ವಿವೇಕೆಂ ಅಹಂಭಾವ ಯಾತೆಂ ಜಿಣಾವೆಂ ॥
ಅಹಂತಾಗುಣೆಂ ವಾದ ನಾನಾವಿಕಾರಿ ।
ತುಟೆ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೊ ಹಿತಕಾರಿ ॥

What ends dispute is termed discourse ;
With judgment kill out the pride of self.
Egoism so distorts debate :
Beneficial the discourse that ends dispute.

हिताकारणं बोलणं सत्य आहे ।
हिताकारणं सर्व शोधूनि पाहें ॥
हिताकारणं बंड पाखांड वारी ।
तुटे वाद संवाद तो हितकारी ॥

ಹಿತಾಕಾರಣಂ ಬೋಲಣಂ ಸತ್ಯ ಅಹೇ ।
ಹಿತಾಕಾರಣಂ ಸರ್ವ ಶೋಧೂನಿ ಪಾಹೇಂ ॥
ಹಿತಾಕಾರಣಂ ಬಂಡ ಪಾಖಾಂಡ ವಾರೀ ।
ತುಟೇ ವಾದ ಸಂವಾದ ತೋ ಹಿತಕಾರೀ ॥

For thine own good the truth I tell ;
For thine own good search out and see ;
Avoid hypocritical, godless talk ;
Beneficial the discourse that ends dispute.

ಜನಿಂ ಸಾಂಗತಾಂ ಏಕತಾಂ ಜನ್ಮ ಗೆಲಾ ।
ಪರಿ ವಾದ್‌ವಿವಾದ್ ತೆಸಾಚಿ ಠೆಲಾ ॥
ಉಠೆ ಸಂಶಯೊ ವಾದ್ ಹಾ ದಂಭಧಾರಿ ।
ತುಠೆ ವಾದ್ ಸಂವಾದ್ ತೊ ಹಿತಕಾರಿ ॥

ಜನೀಂ ಸಾಂಗತಾಂ ಏಕತಾಂ ಜನ್ಮ ಗೆಲಾ ।
ಪರೀ ವಾದ್‌ವಿವಾದ್ ತ್ಯೆಸಾಚಿ ಠೆಲಾ ॥
ಉಠೆ ಸಂಶಯೊ ವಾದ್ ಹಾ ದಂಭಧಾರಿ ।
ತುಠೆ ವಾದ್ ಸಂವಾದ್ ತೊ ಹಿತಕಾರಿ ॥

In speaking and hearing, hath life been spent,
But the war of words is as ever it was.
In vain the debate that stirreth doubt ;
Beneficial the discourse that ends dispute.

जनीं हीत पंडीत सांडीत गेले ।
अहंतागुणे ब्रह्मराक्षस जाले ॥
तयाहूनि व्युत्पन्न तो कोण आहे ।
मना सर्व जाणीव सांडूनि राहें ॥

ಜನೀಂ ಹೀತ ಪಂಡೀತ ಸಾಂಡೀತ ಗೇಲೇ ।
ಅಹಂತಾಗುಣೇಂ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಜಾಲೇ ॥
ತಯಾಹೂನಿ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ತೋ ಕೋಣ ಆಹೇ ।
ಮನಾ ಸರ್ವ ಜಾಣೀವ ಸಾಂಡೂನಿ ರಾಹೇಂ ॥

The learned went on discarding good ;
Became big demons through pride of self.
Who is there more learned than He ?
Leave off all pride of knowledge, and live.

फुकाचें मुखीं बोलतां काय वेंचे ।
दिसंदीस अभ्यंतरीं गर्व सांचे ॥
क्रियेवीण वाचाळता व्यर्थ आहे ।
विचारें तुझा तूंचि शोधूनि पाहें ॥

ಫುಕಾಚೆಂ ಮುಖೀಂ ಬೋಲತಾಂ ಕಾಯ ವೆಂಚೆ ।
ದಿಸಂದೀಸ ಅಭ್ಯಂತರೀಂ ಗರ್ವ ಸಾಂಚೆ ॥
ಕ್ರಿಯೇವೀಣ ವಾಚಾಳತಾ ವ್ಯರ್ಥ ಅಹೆ !
ವಿಚಾರೇಂ ತುರ್ಯಾ ತೂಂಚಿ ಶೋಧೂನಿ ಪಾಹೆಂ ॥

In merely talking with the mouth, what is lost ?
Day by day pride gathers within.
Without the deed eloquence is vain ;
Reflect, search thou thyself, and see.

तुटे वाद संवाद तेथें करावा ।
विवेकें अहंभाव हा पालटावा ॥
जनीं बोलण्यासारिखें आचरावें ।
क्रियापालटें भक्तिपंथेंचि जावें ॥

शुद्धी वाद संवाद तीर्तुं कें रावा ।
विनोदें अहंभाव हा पालटावा ॥
जनीं बोलण्यासारिखें आचरावें ।
क्रियापालटें भक्तिपंथेंचि जावें ॥

Where ends dispute, there hold discourse ;
With judgment change the feeling of " I ".
Among men do practise as you preach ;
Reforming, tread devotion's path.

बहू श्रापितां कष्टला अंबक्रषी ।
 तयाचे स्वयें श्रीहरी जन्म सोशी ॥
 दिला क्षीरसिंधू तया उपमानी ।
 नुपेक्षी कदा देव भक्तामिमानी ॥

बहू श्रापितां कष्टला अंबक्रषी ।
 तयाचे स्वयें श्रीहरी जन्म सोशी ॥
 दिला क्षीरसिंधू तया उपमानी ।
 नुपेक्षी कदा देव भक्तामिमानी ॥

Being cursed, Ambarishi suffered much ;
 For him the Lord bore the travail of birth ;
 He gave Upamanyu the ocean of milk :
 Never doth God His devotee neglect.

धुरु लॅकरूं बापुडें दैम्यवाणें ।
 कृपा माकितां दीधली भेटि जेणें ॥
 चिरंजीव तारांगणीं प्रेमखाणी ।
 नुपेक्षी कदा देव मक्तामिमानी ॥

धुरೂ लॅकरूं बापुडें दैम्यवाणें ।
 कृपा भाकित्तां दीधली भेटि जेणें ॥
 चिरंजीव तारांगणीं प्रेमखाणी ।
 नुपेक्षी कदा देव मक्तामिमानी ॥

When Dhruva, the child, poor, forlorn,
 Sought grace, Who showed Himself and gave
 Eternal abode amidst the stars—
 Never doth God His devotee neglect.

गजेंद्र महासंकटीं वाट पाहे ।
तयाकारणं श्रीहरी धांवताहे ॥
उडी घातली जाहला जीवदानी ।
नुपेक्षी कदा देव मक्तामिमानी ॥

गजेंद्राच्या म्हासंकटांत वाट पाहून ।
शुभकारणाने श्रीहरी धावताहे ॥
उडी घातली जाहला जीवदानी ।
नुपेक्षी कदा देव मक्तामिमानी ॥

Gajendra looks up in trouble great ;
The blessed Lord runs out for him,
Made a plunge, became the saviour of his life :
Never doth God His devotee neglect.

अजामेळ पापी तया अंत आला ।
 कृपाकूपणें तो जनीं मुक्त केला ॥
 अनाथासि आधार हा चक्रपाणी ।
 नुपेक्षी कदा देव भक्तामिमानी ॥

अजामेळ पापी तया अंत आला ।
 कृपाकूपणें तो जनीं मुक्त केला ॥
 अनाथासि आधार हा चक्रपाणी ।
 नुपेक्षी कदा देव भक्तामिमानी ॥

Ajamil, the sinner—to him came the end ;
 Graciously, He liberated him.
 Support of the helpless, Wielder of the wheel :
 Never doth God His devotee neglect.

विधीकारणं जाह्ला मत्स्य वेगीं ।
धरी कूर्मरूपे धरा पृष्ठभार्गी ॥
जना रक्षणाकारणं नीच योनी ।
नुपेक्षी कदा देव भक्ताभिमानी ॥

ವಿಧೀಕಾರಣೇಂ ಜಾಹಲಾ ಮತ್ಸ್ಯ ವೇಗೀಂ ।
ಧರೀ ಕೂರ್ಮರೂಪೇಂ ಧರಾ ಪೃಷ್ಠಭಾರ್ಗೀಂ ॥
ಜನಾ ರಕ್ಷಣಾಕಾರಣೇಂ ನೀಚ ಯೋನೀ ।
ನುಪೇಕ್ಷೀ ಕದಾ ದೇವ ಭಕ್ತಾಭಿಮಾನೀ ॥

For Brahma's sake He became a fish ;
As tortoise, He bore the earth on His back ;
Assumed low births to save mankind :
Never doth God His devotee neglect.

महा भक्त प्रल्हाद हा कष्टवीला ।
 म्हणोनी त्याकारणें सिंह जाला ॥
 नये ज्वाळ वीशाल संज्ञीघ कोणी ।
 नुपेक्षी कदा देव भक्ताभिमानी ॥

मूहा भक्त् प्रल्हाद हा कश्चविला ।
 म्हणोनी त्याकारणें सिंह जाला ॥
 नये ज्वाळ वीशाल संज्ञीघ कोणी ।
 नुपेक्षी कदा देव भक्ताभिमानी ॥

Pralhad, great devotee, was tormented so,
 And hence, for his sake, a lion He became—
 Extensive Flame none would approach :
 Never doth God His devotee neglect.

ಕೃಪಾ ಮಾಕೃತಾ ಜಾಹ್ಲಾ ವಜ್ರಪಾಣಿ ।
 ತಯಾಕಾರಣೆ ವಾಮನು ಚಕ್ರಪಾಣಿ ॥
 ದ್ವಿಜಾಂಕಾರಣೆ ಮಾರ್ಗವು ಚಾಪಪಾಣಿ ।
 ನುಪೇಕ್ಷಿ ಕದಾ ದೇವ ಮತ್ತಾಮಿಮಾನಿ ॥

ಕೃಪಾ ಭಾಕಿತಾ ಜಾಹಲಾ ವಜ್ರಪಾಣಿಃ ।
 ತಯಾಕಾರಣೇಂ ನಾಮನೂ ಚಕ್ರಪಾಣಿಃ ॥
 ದ್ವಿಜಾಂಕಾರಣೇಂ ಭಾರ್ಗವೋ ಚಾಪಪಾಣಿಃ ।
 ನುಪೇಕ್ಷೀ ಕದಾ ದೇವ ಭಕ್ತಾಭಿಮಾನೀ ॥

When Indra began to seek His grace,
 The Wielder of the wheel became Vaman for him;
 For Brahmans, Parashuram, Wielder of the bow :
 Never doth God His devotee neglect.

ಅಹಲ್ಯೆಸತೀಲಾಗಿಂ ಆರಣ್ಯಪಂಥೆಂ ।
 ಕುಡಾವಾ ಪುಡೆಂ ದೇವ ಬಂದಿಂ ತಯಾಂತೆಂ ॥
 ಬಲೆಂ ಸೊಡಿತಾಂ ಘಾವ ಘಾಲಿ ನಿಶಾಣಿಂ ।
 ನುಪೇಕ್ಷಿ ಕದಾ ರಾಮ ದಾಸಾಮಿಮಾನಿ ॥

ಅಹಲ್ಯೆಸತೀಲಾಗಿಂ ಆರಣ್ಯಪಂಥೆಂ ।
 ಕುಡಾವಾ ಪುಡೆಂ ದೇವ ಬಂದಿಂ ತಯಾಂತೆಂ ॥
 ಬಲೆಂ ಸೊಡಿತಾಂ ಘಾವ ಘಾಲಿ ನಿಶಾಣಿಂ ।
 ನುಪೇಕ್ಷಿ ಕದಾ ರಾಮ ದಾಸಾಮಿಮಾನಿ ॥

For Ahalya, the chaste, on forest path,
 The Saviour ; later, when from prison the gods
 With force He freed, there was beat of drum :
 Never doth Ram His servant neglect.

તયે દ્રૌપદીકારણે લાગવેગે ।
 ત્વેરં ધાંવતો સર્વ સાંઢ્ઢુનિ માગે ॥
 કલ્પીલાગિં જાલા અસે બૌદ્ધ મૌની ।
 નુપેક્ષી કદા દેવ મક્તામિમાની ॥

તયે દ્રૌપદીકારણે લાગવેગે ।
 ત્વેરં ધાંવતો સર્વ સાંઢ્ઢુનિ માગે ॥
 કલ્પીલાગિં જાલા અસે બૌદ્ધ મૌની ।
 નુપેક્ષી કદા દેવ મક્તામિમાની ॥

Instantly, for Droupadi's sake,
 He rushes quick, leaving all behind.
 For the Kali Age, silent has He turned :
 Never doth God His devotee neglect.

अनाथां दिनांकारणं जन्मताहे ।
कलंकी पुढें देव होणार आहे ॥
तया वर्णितां शीणली वेदवाणी ।
नुपेक्षी कदा देव भक्ताभिमानी ॥

अनाथां दिनांकारणं जन्मताहे ।
कलंकी पुढें देव होणार आहे ॥
तया वर्णितां शीणली वेदवाणी ।
नुपेक्षी कदा देव भक्ताभिमानी ॥

For the helpless and meek, He incarnates ;
Later, God will Kalki become.
Describing Him, the Vedas have tired :
Never doth God His devotee neglect.

जनांकारणं देव लीलावतारी ।
बहूतांपरी आदरं वेषधारी ॥
तया नेणती ते जन पापरूपी ।
दुरात्मे महानष्ट चांडाल पापी ॥

ಜನಾಂಕಾರಣೇಂ ದೇವ ಲೀಲಾವತಾರೀ |
ಬಹೂತಾಂಪರೀ ಅದರೇಂ ವೇಷಧಾರೀ ||
ತಯಾ ನೇಣತೀ ತೇ ಜನ ಪಾಪರೂಪೀ |
ದುರಾತ್ಮೇ ಮಹಾನಷ್ಟ ಚಾಂಡಾಳ ಪಾಪೀ ||

For mankind, God incarnates in sport,
And lovingly takes on many a guise.
Who know Him not are images of sin,
Wicked, abandoned, sinners vile.

जर्गी धन्य तो राममुखें निवाला ।
कथा ऐकतां सर्व तल्लीन जाला ॥
देहेभावना रामबोधें उडाली ।
मनोवासना रामरूपीं बुडाली ॥

जर्गी धन्य तूने राममुखीं निवाला ।
कथा ऐकतां सर्व तल्लीन जाला ॥
देहेभावना रामबोधें उडाली ।
मनोवासना रामरूपीं बुडाली ॥

He is blest who is cooled by the bliss of Ram,
Who, hearing His story, is quite absorbed,
Whose body-notion through His awareness flees,
Whose mental trends are drowned in His form.

ಮನಾ ವಾಸನಾ ವಾಸುದೇವಿಂ ವಸೊಂ ದೇ ।
ಮನಾ ಕಾಮನಾ ಕಾಮಸಂಗಿಂ ನಸೊಂ ದೇ ॥
ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾ ವಾಙ್ಗಿ ತೇ ನ ಕೀಜೇ ।
ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ಸಜ್ಜನಿಂ ವಸ್ತಿ ಕೀಜೇ ॥

ಮನಾ ವಾಸನಾ ವಾಸುದೇವೀಂ ವಸೋಂ ದೇ ।
ಮನಾ ಕಾಮನಾ ಕಾಮಸಂಗೀಂ ನಸೋಂ ದೇ ॥
ಮನಾ ಕಲ್ಪನಾ ವಾಙ್ಗೀ ತೇ ನ ಕೀಜೇ ।
ಮನಾ ಸಜ್ಜನಾ ಸಜ್ಜನೀಂ ವಸ್ತಿ ಕೀಜೇ ॥

Let tendencies nestle in Vasudev ;
Let desires be free from attachment to lust ;
Fancies evil entertain not ;
O virtuous mind, in the virtuous abide.

गतीकारणं संगती सज्जनाची ।
 मती पालटे सूमती दुर्जनाची ॥
 रतीनायिकेचा पती नष्ट आहे ।
 म्हणोनी मनातीत होऊनि राहे ॥

गतीकारणं संगती सज्जनाची ।
 मती पालटे सूमती दुर्जनाची ॥
 रतीनायिकेचा पती नष्ट आहे ।
 म्हणोनी मनातीत होऊनि राहे ॥

For salvation is the company of the good ;
 The way of the wicked for the better doth change ;
 The god of love is a profligate ;
 Transcending the mind, so be and remain.

मना अल्प संकल्प तोही नसावा ।
सदा सत्यसंकल्प चितीं वसावा ॥
जनीं जल्प वीकल्प तोही त्यजावा ।
रमाकांत एकांतकाळीं मजावा ॥

मना अल्प संकल्प तूही नसावा ।
सदा सत्यसंकल्प चितीं वसावा ॥
जनीं जल्प वीकल्प तूही त्याजावा ।
रमाकांत एकांतकाळीं मजावा ॥

O mind, let there be no planning in the least ;
Let the thought of Truth in you ever abide.
Leave off all useless talk and doubt,
And worship Ram in solitude.

भजाया जनीं पाहतां राम एकू ।
 करीं बाण एकू मुखीं शब्द एकू ॥
 क्रिया पाहतां उदरे सर्व लोके ।
 धरा जानकीनाथकाचा विवेकू ॥

ಭಜಾಯಾ ಜನೀಂ ಪಾಹತಾಂ ರಾಮ ಏಕೂ ।
 ಕರೀಂ ಬಾಣ ಏಕೂ ಮುಖೀಂ ಶಬ್ದ ಏಕೂ ॥
 ಕ್ರಿಯಾ ಪಾಹತಾಂ ಉದ್ದರೇ ಸರ್ವ ಲೋಕೂ ।
 ಧರಾ ಜಾನಕೀನಾಯಕಾಚಾ ವಿವೇಕೂ ॥

For men to worship, Ram is the One—
 In the hand one arrow, in the mouth one word.
 Looking at His deeds, all the world is saved :
 Cherish the discrimination of Ram.

विचारुनि बोले विवंचूनि चाले ।
तयाचेनि संतप्त तेही निवाले ॥
बरे शोधिल्यावीण बोलों नकोहो ।
जनीं चालणें शुद्ध नेमस्त राहो ॥

विचारुनि बोले विवंचूनि चाले ।
तयाचेनि संतप्त तेही निवाले ॥
बरे शोधिल्यावीण बोलों नकोहो ।
जनीं चालणें शुद्ध नेमस्त राहो ॥

Who thinks and then speaks, considers and acts,
Through him, the excited even are cooled.
Without proper scrutiny, O do not speak ;
Let thy conduct among men be pure as a rule.

ಹರಿಮಕ್ತ ವೀರಕ್ತ ವಿಜ್ಞಾನರಾಶಿ ।
 ಜೆಗೆ ಮಾನಸಿಂ ಸ್ಥಾಪಿಲೆ ನಿಶ್ಚಯಾಸಿ ॥
 ತಯಾ ದರ್ಶನೆಂ ಸ್ಪರ್ಶನೆಂ ಪುಣ್ಯ ಜೊಡೆ ।
 ತಯಾ ಮಾಘೆಂ ನಶ್ಚ ಸಂದೇಹ ಮೋಡೆ ॥

ಹರಿಭಕ್ತ ವೀರಕ್ತ ವಿಜ್ಞಾನರಾಶಿ ।
 ಜಿಣೆಂ ಮಾನಸಿಂ ಸ್ಥಾಪಿಲೆಂ ನಿಶ್ಚಯಾಸಿ ॥
 ತಯಾ ದರ್ಶನೆಂ ಸ್ಪರ್ಶನೆಂ ಪುಣ್ಯ ಜೋಡೆ ।
 ತಯಾ ಭಾಷಣೆಂ ನಶ್ಚ ಸಂದೇಹ ಮೋಡೆ ॥

Devotee of God, dispassionate, wise,
 Who, in his mind, has certainty installed—
 Through his sight and touch, is merit earned ;
 Through his discourse, vile doubt is cleared.

ನಸೇ ಗರ್ವೆ ಭಾಂಗಿ ಸದಾ ವೀತರಾಗಿ ।
 ಕ್ಷಮಾ ಶಾಂತಿ ಮಾಗಿ ದಯಾದಕ್ಷ ಯಾಗಿ ॥
 ನಸೇ ಲೋಮ ನಾ ಕೋಮ ನಾ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ।
 ಇಹಿಂ ಲಕ್ಷಣಿಂ ಜಾಣಿಜೆ ಯಾಗಿರಾಣಾ ॥

ನಸೇ ಗರ್ವ ಆಂಗೀಂ ಸದಾ ವೀತರಾಗೀ ।
 ಕ್ಷಮಾ ಶಾಂತಿ ಭೋಗೀ ದಯಾದಕ್ಷ ಯೋಗೀ ॥
 ನಸೇ ಲೋಭ ನಾ ಕೋಭ ನಾ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ।
 ಇಹೀಂ ಲಕ್ಷಣೀಂ ಜಾಣಿಜೀ ಯೋಗಿರಾಣಾ ॥

In the body no pride, dispassionate ever,
 Forgiving, peaceful, merciful, absorbed,
 No greed, excitement, misery—
 By these marks, should be known the Yogis' king.

धरीं रे मना संगती सज्जनाची ।
जेणे वृत्ति हे पाळटे दुर्जनाची ॥
बळे भाव सद्बुद्धि सन्मार्ग लागे ।
महाक्रूर तो काळ विक्राळ मंगे ॥

ಧರೀಂ ರೇ ಮನಾ ಸಂಗತೀ ಸಜ್ಜನಾಚೀ ।
ಜೇಣೇಂ ವೃತ್ತಿ ಹೇ ಪಾಲ್ಟೇ ದುರ್ಜನಾಚೀ ॥
ಬಳೇಂ ಭಾವ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಲಾಗೇ ।
ಮಹಾಕ್ರೂರ ತೋ ಕಾಳ ವಿಕ್ರಾಳ ಭಂಗೇ ॥

Hold on, O mind, to the company of the good
Whereby the course of the wicked doth change ;
Good feeling, good sense, right path take hold,
And cruel, fearful Death is broke.

मयें व्यापिलें सर्व ब्रह्मांड आहे
मयातीत तें संत आनंत पाहे ॥
जया पाहतां द्वैत कांहीं दिसेना ।
मय मानसीं सर्वथाही असेना ॥

ಭಯೇ.೯೦ ವ್ಯಾಪಿಲೇಂ ಸರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಅಹೇ ।
ಭಯಾತಿತ ತೇಂ ಸಂತ ಆನಂತ ಪಾಹೇ ॥
ಜಯಾ ಪಾಹತಾಂ ದ್ವೈತ ಕಾಂಹೀಂ ದಿಸೇನಾ ।
ಭಯ ಮಾನಸೀಂ ಸರ್ವಥಾಹೀ ಅಸೇನಾ ॥

Enveloped in fear is the universe entire ;
Beyond fear behold Eternal Peace ;
Beholding which, duality disappears ;
In the mind, no fear ever remains.

जिवा श्रेष्ठ ते स्पष्ट सांगोनि गेले ।
 परी जीव भजान तैसेचि ठेले ॥
 देहेबुद्धिचें कर्म खोटें टळेना ।
 जुनें ठेवणें मीपणें आकळेना ॥

ಜಿವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾಂಗೋನಿ ಗೇಲೇ ।
 ಪರೀ ಜೀವ ಭಜ್ಞಾನ ತೈಸೇಚಿ ಠೇಲೇ ॥
 ದೇಹೇಬುದ್ಧಿ ಚೇಂ ಕರ್ಮ ಖೋಟೇಂ ಟಳೇನಾ ।
 ಜುನೇಂ ಠೇವಣೇಂ ಮೀಪಣೇಂ ಆಕಳೇನಾ ॥

The great have clearly told beings before,
 But beings kēep ignorant all the same.
 I am the body—this myth dies not :
 The treasure trove eludes the egoist's reach.

भ्रमें नाडके वित्त तें गुप्त जालें ।
 जिवा जन्मदारिद्र ठाकूनि आलें ॥
 देहेबुद्धिचा निश्चयो ज्या टळेना ।
 जुनें ठेवणें मीपणें आकळेना ॥

ಭ್ರಮೇಂ ನಾಡಳೇ ವಿತ್ತ ತೇಂ ಗುಪ್ತ ಜಾಲೇಂ ।
 ಜಿವಾ ಜನ್ಮದಾರಿದ್ರ ಠಾಕೂನಿ ಆಲೇಂ ॥
 ದೇಹೇಬುದ್ಧಿಚಾ ನಿಶ್ಚಯೋ ಜ್ಯಾ ಟಳೇನಾ ।
 ಜುನೇಂ ಠೇವಣೇಂ ಮೀಪಣೇಂ ಆಕಳೇನಾ ॥

Through delusion, the treasure remaineth hidden;
 The being endureth poverty from birth.
 I am the body—the conviction dies not ;
 The treasure trove eludes the egoist's reach.

पुढें पाहतां सर्वही कोंदलेंसे ।
 अभाग्यास हें दृश्य पाषाण भासे ॥
 अभावे कदा पुण्य गांठीं पडेना ।
 जुनें ठेवणें मीपणें आकळेना ॥

ಪುಢೇಂ ಪಾಹತಾಂ ಸರ್ವಹೀ ಕೊದಲೆಂಸೇ ।
 ಅಭಾಗ್ಯಾಸ ಹೇಂ ದೃಶ್ಯ ಪಾಷಾಣ ಭಾಸೇ ॥
 ಅಭಾವೇಂ ಕದಾ ಪುಣ್ಯ ಗಾಂಠೀಂ ಪಡೇನಾ ।
 ಜುನೇಂ ಠೇವಣೇಂ ಮೀಪಣೇಂ ಆಕಳೇನಾ ॥

Look before : it permeates all ;
 To the luckless, this sight doth seem but stone ;
 From lack of faith, merit never accrues ;
 The treasure trove eludes the egoist's reach.

जयाचें तया चूकलें प्राप्त नाही ।
 गुणें गोविलें जाहलें दुःख देहीं ॥
 गुणावेगळी वृत्ति तेही वळेना ।
 जुनें ठेवणें मीपणें आकळेना ॥

ಜಯಾಚೆಂ ತಯಾ ಚೂಕಲೆಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ನಾಹಿಂ ।
 ಗುಣೆಂ ಗೋವಿಲೆಂ ಜಾಹಲೆಂ ದುಃಖ ದೇಹಿಂ ॥
 ಗುಣಾವೇಗಳಿ ವೃತ್ತಿ ತೇಹಿ ವಳೇನಾ ।
 ಜುನೇಂ ಠೇವಣೆಂ ಮಿಪಣೆಂ ಆಕಳೇನಾ ॥

He whose it is, attains it not ;
 By the qualities bound, the body grieves.
 Beyond the qualities, the mind moves not ;
 The treasure trove eludes the egoist's reach.

म्हणे दास सायास त्याचे करावे ।
 जनीं जाणता पाय त्याचे धरावे ॥
 गुरू-अंजनेवीण तें भाकळेना ।
 जुनें ठेवणें मीपणें तें कळेना ॥

म्हुणें दास सायास त्हांचें करवें ।
 जनीं जाणता पाय त्हांचें धरावें ॥
 गुरू-अंजनेवीण तें भाकळेंना ।
 जुनें ठेवणें मीपणें तें कळेंना ॥

Ramdas says : " Serve well and true
 And clasp the feet of one who knows.
 Without Guru's collyrium, it showeth not ;
 The treasure trove eludes the egoist's reach."

ಕಲೆನಾ ಕಲೆನಾ ಕಲೆನಾ ಡಲೆನಾ ।
ಡಲೆ ನಾಡಲೆ ಸಂಶಯೋಹಿ ಡಲೆನಾ ॥
ಗಲೆನಾ ಗಲೆನಾ ಅಹಂತಾ ಗಲೆನಾ ।
ಬಲೆ ಆಕಲೆನಾ ಮಿಲೆನಾ ಮಿಲೆನಾ ॥

ಕಳೆನಾ ಕಳೆನಾ ಕಳೆನಾ ಧಳೆನಾ ।
ಧಳೆ ನಾಧಳೆ ಸಂಶಯೋಹಿ ಧಳೆನಾ ॥
ಗಳೆನಾ ಗಳೆನಾ ಅಹಂತಾ ಗಳೆನಾ ।
ಬಳೆಂ ಅಕಳೆನಾ ಮಿಳೆನಾ ಮಿಳೆನಾ ॥

It cannot be known, not be known, not be known,
Even doubt doth not leave, not leave, not leave ;
Egoism doth not drop off, drop off ;
By force it cannot be got, not be got.

अविद्यागुणं मानवा उमजेना ।
 भ्रमं चूकलं हीत तं आकळेना ॥
 परीक्षेविणं बांधलं दृढ नाणं ।
 परी सत्य मिथ्या असें कोण जाणे ॥

अवಿದ್ಯಾಗುಣಂ ಮಾನವಾ ಉಮಜೇನಾ ।
 ಭ್ರಮಂ ಚೂಕಲೇಂ ಹೀತ ತೇಂ ಅಕಳೇನಾ ॥
 ಪರೀಕ್ಷೇವಿಣೇಂ ಬಾಂಧಲೇಂ ದೃಢ ನಾಣೇಂ ।
 ಪರೀ ಸತ್ಯ ಮಿಥ್ಯಾ ಅಸೇಂ ಕೋಣ ಜಾಣೇ ॥

Through ignorance, man doth not comprehend ;
 Through delusion, the good that is lost comes not
 Without a test, has the coin been strung ;
 Whether genuine or false, indeed, who knows ?

जगीं पाहतां साच तें काय आहे ।
अती आदरें सत्य शोधूनि पाहें ॥
पुढें पाहतां पाहतां देव जोडे ।
भ्रम भ्रांति अज्ञान हें सर्व मोडे ॥

ಜಗೀಂ ಪಾಹತಾಂ ಸಾಚ ತೇಂ ಕಾಯ ಆಹೇ ।
ಅತೀ ಆದರೇಂ ಸತ್ಯ ಶೋಧೂನಿ ಪಾಹೇಂ ॥
ಪುಡೇಂ ಪಾಹತಾಂ ಪಾಹತಾಂ ದೇವ ಜೋಡೇ ।
ಭ್ರಮ ಭ್ರಾಂತಿ ಅಜ್ಞಾನ ಹೇಂ ಸರ್ವ ಮೋಡೇ ॥

What is the reality in this world ?
With regard search out and see the Truth.
Searching and searching, you will God attain ;
Delusion, confusion and ignorance will cease.

सदा वीषयो चिंतितां जीव जाला ।
 अहंभाव अज्ञान जन्मास आला ॥
 विवेकें सदा स्वस्वरूपीं भरावें ।
 जिवा उगमीं जन्म नाहीं स्वभावे ॥

सदा विषयोऽपि चिन्तितो जीव जाला ।
 अहंभाव अज्ञान जन्मास आला ॥
 विवेकेण सदा स्वस्वरूपिणो भरावेण ।
 जीवा उगमीणो जन्म नाहिणो स्वभावेण ॥

The soul, ever thinking of objects of sense,
 Through egoism and ignorance, came to birth.
 With judgment, be filled with thine own Self ;
 At source and by nature, the soul has no birth.

दिसे लोचनीं तें नसे कल्पकोडी ।
अकस्मात् आकारलें काल मोडी ॥
पुढें सर्व जाईल कांहीं न राहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहे ॥

दिसे लोचनीं तें नसे कल्पकोडी ।
अकस्मात् आकारलें काल मोडी ॥
पुढें सर्व जाईल कांहीं न राहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहे ॥

What the eye can see will not last for e'er ;
Of a sudden, Time will smash whatever has form ;
Later, all this will go and and nothing remain.
O mind, seek and behold Eternal Peace.

फुटेना तुटेना चळेना ढळेना ।
सदा संचलें मीपणें तें कळेना ॥
तया एकरूपासि दूजें न साहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहे ॥

ಫುಟೇನಾ ತುಟೇನಾ ಚಲೇನಾ ಢಲೇನಾ !
ಸದಾ ಸಂಚಲೇಂ ಮಿಪಣೇಂ ತೇಂ ಕಲೇನಾ ॥
ತಯಾ ಏಕರೂಪಾಸಿ ದೂಜೇಂ ನ ಸಾಹೇ ।
ಮನಾ ಸಂತ ಆನಂತ ಶೋಧೂನಿ ಪಾಹೇ ॥

It bursts not, breaks not, moveth not ;
Eludes the egoist, pervading all.
It is One which never a second can brook.
O mind, seek and behold Eternal Peace.

निराकार आधार ब्रह्मादिकांचा ।
जया सांगतां शीणली वेदवाचा ॥
विवेकें तदाकार होऊनि राहें ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहें ॥

निराकार आधार ब्रह्मादिकांचा ।
जया सांगतां शीणली वेदवाचा ॥
विवेकें तदाकार होऊनि राहें ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहें ॥

The Formless supports Brahma and all.
What the Vedas, indeed, have failed to describe,
With judgment, be at one with It ;
O mind, seek and behold Eternal Peace.

जगीं पाहतां चर्मचक्षीं न लक्षे ।
जगीं पाहतां ज्ञानचक्षीं न रक्षे ॥
जगीं पाहतां पाहणें जात आहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहें ॥

जगीं पाहतां चर्मचक्षीं न लक्षे ।
जगीं पाहतां ज्ञानचक्षीं न रक्षे ॥
जगीं पाहतां पाहणें जात आहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहें ॥

What the physical eye can never see,
What the eye of wisdom can behold,
Seeing which, seeing is no more—
O mind, seek and behold Eternal Peace.

नसे पीत ना श्वेत ना श्याम कांहीं ।
नसे व्यक्त अव्यक्त ना नीळ नाहीं ॥
म्हणे दास विश्वासतां मुक्ति लाहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहें ॥

नसे पीत ना श्वेत ना श्याम कांहीं ।
नसे व्यक्त अव्यक्त ना नीळ नाहीं ॥
म्हणे दास विश्वासतां मुक्ति लाहे ।
मना संत आनंत शोधूनि पाहें ॥

Nor yellow nor white nor dark nor blue,
Nor manifest nor unmanifest.
Says Ramdas, " With faith is freedom attained.
O mind, seek and behold Eternal Peace."

स्वरं शोधितां शोधितां शोधताहे ।
मना बोधितां बोधितां बोधताहे ॥
परी सर्वही सज्जनाचेनि योगें ।
बरा निश्चयो पाविजे सानुरागें ॥

खरें शोधितां शोधितां शोधताहे ।
मना बोधितां बोधितां बोधताहे ॥
परी सर्वही सज्जनाचेनि योगें ।
बरा निश्चयो पाविजे सानुरागें ॥

By searching and searching, is Truth attained ;
By teaching and teaching, the mind perceives ;
But all this comes from contact with the good :
Great certainty attain through love of them.

ಬಹುತಾಂ ಪರೀ ಕ್ಷುಸರೀ ತತ್ವಜ್ಞಾಡಾ ।
ಪರೀ ಅಂತರೀಂ ಪಾಹಿಜೆ ತೊ ನಿವಾಡಾ ॥
ಮನಾ ಸಾರ ಸಾಚಾರ ತೆಂ ವೇಗಲೆಂ ರೇ ।
ಸಮಸ್ತಾಂಮೆಂ ಏಕ ತೆಂ ಆಗಲೆಂ ರೇ ॥

ಬಹುತಾಂ ಪರೀ ಕೂಸರೀ ತತ್ತ್ವರೂಪಾಡಾ ।
ಪರೀ ಅಂತರೀಂ ಪಾಹಿಜೆ ತೋ ನಿವಾಡಾ ॥
ಮನಾ ಸಾರ ಸಾಚಾರ ತೆಂ ವೇಗಲೆಂ ರೇ ।
ಸಮಸ್ತಾಂಮಧೆಂ ಏಕ ತೆಂ ಆಗಲೆಂ ರೇ ॥

With all kinds of skill and pursuit of truth,
That decision still is needed within.
The true Essence is different, O mind—
In the midst of all, It is One and supreme.

नव्हे पिंडज्ञानें नव्हे तत्त्वज्ञानें ।
 समाधान कांहीं नव्हे तानमानें ॥
 नव्हे योगयागें नव्हे भोगत्यागें ।
 समाधान तें सज्जनाचेनि योगें ॥

नव्वे ए पिंडज्ज्ञाने० नव्वे ए तत्त्वज्ज्ञाने० ।
 समाधान का०००० नव्वे ए तानमाने० ॥
 नव्वे ए योगयागे० नव्वे ए भोगत्यागे० ।
 समाधान ते० सज्जनाचे०००००० ॥

Not anatomy, philosophy,
 Nor musical art contentment brings—
 Nor yoga, sacrifice, self-denial :
 Contentment comes from contact with the good.

महावाक्य तत्त्वादिके पंचिकर्णे ॥
 खुणे पाविजे संतसंगे विवर्णे ॥
 द्वितीयेसि संकेत जो दाविजेतो ।
 तथा सांडुनी चंद्रमा भाविजेतो ॥

ಮಹಾವಾಕ್ಯ ತತ್ತ್ವಾದಿಕೇಂ ಪಂಚಿಕರ್ಣೇಂ ।
 ಖುಣೇ ಪಾವಿಜೇ ಸಂತಸಂಗೇಂ ವಿವರ್ಣೇಂ ॥
 ದ್ವಿತೀಯೇಸಿ ಸಂಕೇತ ಜೋ ದಾವಿಜೇತೋ ।
 ತಯಾ ಸಾಂಡುನೀ ಚಂದ್ರಮಾ ಭಾವಿಜೇತೋ ॥

Great words, truths, cosmogony
 Are known by signs in the company of saints.
 Who is shown a token when the moon is young,
 Discards it and perceives the moon.

दिसेना जनी तेंचि शोधूनि पाहे ।
बरे पाहतां गूज तेथेंचि आहे ॥
करीं घेऊं जातां कदां आडळेना ।
जनीं सर्व कोंदाटलें तें कळेना ॥

दिसेना जनें तेंचि शोधूनि पाहे ।
बरे पाहतां गूज तेथेंचि आहे ॥
करीं घेऊं जातां कदां आडळेना ।
जनीं सर्व कोंदाटलें तें कळेना ॥

What is invisible, That search and behold :
Search well and the mystery is there alone.
Attempt to grasp, and It ever eludes :
What is crammed everywhere is not perceived.

म्हणे जाणता तो जनीं मूर्ख पाहे ।
अतर्कासि तर्की असा कोण आहे ॥
जनीं मीपणं पाहतां पाहवेना ।
तया लक्षितां वेगळें राहवेना ॥

म्हणें जाणता तो जनीं मूर्ख पाहे ।
अतर्कासि तर्की असा कोण आहे ॥
जनीं मीपणं पाहतां पाहवेना ।
तया लक्षितां वेगळें राहवेना ॥

Who says he knows, is a fool among men ;
Who can argue the Unarguable ?
Through egoism, It can't be perceived :
Perceiving, one cannot different remain.

बहू शास्त्र धुंडाळितां वाड आहे ।
जया निश्चयो येक तोही न साहे ॥
मती मांडती शास्त्रबोधें विरोधें ।
गती खुंटती ज्ञानबोधें प्रबोधें ॥

बहू शास्त्र धुंडाळितां वाड आहे ।
जया निश्चयो येक तोही न साहे ॥
मती मांडती शास्त्रबोधें विरोधें ।
गती खुंटती ज्ञानबोधें प्रबोधें ॥

Shastras, when searched, are many, indeed ;
And they do not agree on a single point.
With teachings at variance, the schools dispute ;
With the dawn of wisdom, this course doth cease.

ಶ್ರುತಿ ನ್ಯಾಯ ಮಿಮಾಂಸಕೆ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರೇ ।
 ಸ್ಮೃತಿ ವೇದ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯೆ ವಿಚಿತ್ರೇ ॥
 ಸ್ವಯೆ ಶೇಷ ಮೌನಾವಲಾ ಸ್ಥಿರ ರಾಹೇ ।
 ಮನಾ ಸರ್ವ ಜಾಣಿವ ಸಾಂಧುನ ಪಾಹೆ ॥

ಶ್ರುತಿ ನ್ಯಾಯ ಮಿಮಾಂಸಕೇಂ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರೇಂ ।
 ಸ್ಮೃತಿ ವೇದ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯೇಂ ವಿಚಿತ್ರೇಂ ॥
 ಸ್ವಯೇಂ ಶೇಷ ಮೌನಾವಲಾ ಸ್ಥಿರ ರಾಹೇ ।
 ಮನಾ ಸರ್ವ ಜಾಣೀವ ಸಾಂಧುನ ಪಾಹೇಂ ॥

The Shrutis, Nyaya, Mimamsa, Logic,
 The Smritis, Vedas, Vedanta, diverse—
 Shesha himself keeps silent and steady :
 Discard all pride of knowledge and see.

जेणें मक्षिका मक्षिली जाणिवेची ।
तया भोजनाची रुची प्राप्त केंची ॥
अहंभाव ज्या मानसींचा विरेना ।
तया ज्ञान हें अन्न पोटीं जिरेना ॥

ಜೇಣೇಂ ಮಕ್ಷಿಕಾ ಭಕ್ಷಿಲೀ ಜಾಣಿವೇಚೀ ।
ತಯಾ ಭೋಜನಾಚೀ ರುಚೀ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕೇಂಚೀ ॥
ಅಹಂಭಾವ ಜ್ಯಾ ಮಾನಸೀಂಚಾ ವಿರೇನಾ ।
ತಯಾ ಜ್ಞಾನ ಹೇಂ ಅನ್ನ ಪೋಟೀಂ ಜಿರೇನಾ ॥

Of the pride of knowledge, who has eaten the fly,
Whence the relish of the meal to him ?
The egoism of whose mind doth not die out,
The food of wisdom his stomach can't digest.

नको रे मना वाद हा खेदकारी ।
नको रे मना भेद नानाविकारी ॥
नको रे मना शीकऊं पूढिलांसी ।
अहंभाव जो राहिला तूजपासीं ॥

ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ವಾದ ಹಾ ಖೇದಕಾರೀ ।
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಭೇದ ನಾನಾವಿಕಾರೀ ॥
ನಕೋ ರೇ ಮನಾ ಶೀಕಲೂಂ ಪೂಢಿಲಾಂಸೀ ।
ಅಹಂಭಾವ ಜೋ ರಾಹಿಲಾ ತೂಜಪಾಸೀಂ ॥

Away with dispute which yields but grief ;
Away with difference which so distorts.
Do not teach the others, O mind,
So long as egoism remains with thee.

अहंतागुणें सर्वही दुःख होंते ।
मुखें बोलिलें ज्ञान तें व्यर्थ जाते ॥
सुखी राहतां सर्वही सुख आहे ।
अहंता तुझी तूंचि शोधूनि पाहें ॥

अहंतागुणें सर्वही दुःख होंते ।
मुखें बोलिलें ज्ञान तें व्यर्थ जाते ॥
सुखी राहतां सर्वही सुख आहे ।
अहंता तुझी तूंचि शोधूनि पाहें ॥

Through egoism grief doth all arise
The spoken knowledge goes in vain.
Abiding in bliss, all is bliss ;
Search out thy ego thyself, and see.

अहंतागुणें नीति सांडी विवेकी ।
अनीतीबळें श्लाघ्यता सर्व लोकीं ॥
परी अंतरीं सर्वही साक्ष येते ।
प्रमाणांतरें बुद्धि सांडूनि जाते ॥

अहंतागुणें नीति सांडी विवेकी ।
अनीतीबळें श्लाघ्यता सर्व लोकीं ॥
परी अंतरीं सर्वही साक्ष येते ।
प्रमाणांतरें बुद्धि सांडूनि जाते ॥

Through egoism the wise one discards the right;
Through power of evil, there is praise from all ;
But conscience bears evidence within ;
And yet, the intellect rejects the proof.

देहेबुद्धिचा निश्चयो दृढ जाला ।
 देहातीत तें हीत सांडीत गेला ॥
 देहेबुद्धि ते आत्मबुद्धी करावी ।
 सदा संगती सजनाची धरावी ॥

ವೆಹೇಬುದ್ಧಿಚಾ ನಿಶ್ಚಯೋ ದೃಢ ಜಾಲಾ ।
 ದೇಹಾತೀತ ತೇಂ ಹೀತ ಸಾಂಡೀತ ಗೇಲಾ ॥
 ದೇಹೇಬುದ್ಧಿ ತೇ ಅತ್ಮಬುದ್ಧೀ ಕರಾವೀ ।
 ಸದಾ ಸಂಗತೀ ಸಜ್ಜನಾಚೀ ಧರಾವೀ ॥

The body-notion is rooted firm ;
 The good transcending the body, he leaves.
 Convert " I-am-the-body " into " I-am-the-Self "
 Ever hold on to the company of the good.

मनें कल्पिला वीषयो सोडवावा ।
मनें देव निर्गूण तो बोळखावा ॥
मनें कल्पितां कल्पना ते सरावी ।
सदा संगती सज्जनाची धरावी ॥

ಮನೇಂ ಕಲ್ಪಿಲಾ ವೀಷಯೋ ಸೋಡನಾನಾ ।
ಮನೇಂ ದೇವ ನಿರ್ಗೂಣ ತೋ ವೋಳಖಾವಾ ॥
ಮನೇಂ ಕಲ್ಪಿತಾಂ ಕಲ್ಪನಾ ತೇ ಸರಾವೀ ।
ಸದಾ ಸಂಗತೀ ಸಜ್ಜನಾಚೀ ಧರಾವೀ ॥

Leave off the object fancied by the mind ;
The God without attributes recognise.
Fancying with the mind, all fancy should cease ;
Ever hold on to the company of the good.

ದೆಹಾದೀಕ ಪ್ರಪಂಚ ಹಾ ಚಿಂತಿಯೆಲಾ ।
 ಪರೀ ಅಂತರೀ ಲೋಭ ನಿಶ್ಚೀತ ಠೆಲಾ ॥
 ಹರೀಚಿಂತನೆ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ವರಾವೀ ।
 ಸದಾ ಸಂಗತೀ ಸಜ್ಜನಾಚೀ ಧರಾವೀ ॥

ದೆಹಾದೀಕ ಪ್ರಪಂಚ ಹಾ ಚಿಂತಿಯೆಲಾ ।
 ಪರೀ ಅಂತರೀ ಲೋಭ ನಿಶ್ಚೀತ ಠೆಲಾ ॥
 ಹರೀಚಿಂತನೆ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ವರಾವೀ ।
 ಸದಾ ಸಂಗತೀ ಸಜ್ಜನಾಚೀ ಧರಾವೀ ॥

One thinks of the body and the rest in this life
 But greed doth sure abide within.
 Thinking of the Lord, the freedom-bride wed ;
 Ever hold on to the company of the good.

अहंकार विस्तारला या देहाचा ।
स्त्रियापुत्रमित्रादिकें मोह त्यांचा ॥
बळें भ्रांति हे जन्मचिंता हरावी ।
सदा संगती सज्जनाची धरावी ॥

अहंकार विसृष्टारला या दैकाचा ।
स्त्रियापुत्रमित्रादिकेणें मोह त्यांचा ॥
बळें भ्रांति हे जन्मचिंता हरावी ।
सदा संगती सज्जनाची धरावी ॥

Egoism of this body has spread itself—
The fondness for wives and sons and friends.
Get rid of delusion, this worry of birth ;
Ever hold on to the company of the good.

बरा निश्चयो शाश्वताचा करावा ।
महणे दास संदेह तो वीसरावा ॥
घडीनें घडी सार्थकाची करावी ।
सदा संगती सज्जनाची धरावी ॥

बरा निश्चयाने शाश्वतताचा करावा ।
महणें दास संदेह तसे विसरावा ॥
फुडेंनें फुडें सार्थकाची करावी ।
सदा संगती सज्जनाची धरावी ॥

" Of the Eternal do make quite sure,"
Says Ramdas, " do forget that doubt.
Turn every moment to good account ;
Ever hold on to the company of the good."

करी वृत्ति जो संत तो संत जाणा ।
 दुराशागुणें जो नव्हे दैन्यवाणा ॥
 उपाधी देहेबुद्धितें वाढवीते ।
 परी सज्जना केविं बाधूं शके ते ॥

करी वृत्ति जो संत तो संत जाणा ।
 दुराशागुणें जो नव्हे दैन्यवाणा ॥
 उपाधी देहेबुद्धितें वाढवीते ।
 परी सज्जना केविं बाधूं शके ते ॥

Who stills his affections, know he is a saint—
 Who is not forlorn through evil desire.
 Possession doth the body-notion spread ;
 But how can it ever do harm to the saint ?

ನಸೆ ಅಂತ ಅನಂತ ಸಂತಾಂ ಪುಸಾವಾ ।
ಅಹಂಕಾರ ವಿವ್ತಾರ ಹಾ ನೆರಸಾವಾ ॥
ಗುಣೆವೀಣ ನಿರ್ಗುಣ ತೊ ಆಠವಾವಾ ।
ದೆಹೆಬುದ್ಧಿವಾ ಆಠವೊ ನಾಠವಾವಾ ॥

ನಸೆ ಅಂತ ಅನಂತ ಸಂತಾಂ ಪುಸಾವಾ ।
ಅಹಂಕಾರ ವಿವ್ತಾರ ಹಾ ನೆರಸಾವಾ ॥
ಗುಣೆವೀಣ ನಿರ್ಗುಣ ತೊ ಆಠವಾವಾ ।
ದೆಹೆಬುದ್ಧಿವಾ ಆಠವೊ ನಾಠವಾವಾ ॥

About the endless Eternal, ask the saints ;
To the spread of egoism, do put an end ;
The One without attributes, do contemplate;
I am the body – this memory forget.

देहेबुद्धि हे ज्ञानबोधे त्यजावी ।
विवेके तये वस्तुची भेटि घ्यावी ॥
तदाकार हे वृत्ति नाहीं स्वभावें ।
म्हणोनी सदा तेंचि शोधीत जावें ॥

दंहेकेबुद्धि हे ज्ञानबोधे त्यजावी ।
विवेके तये वस्तुची भेटि घ्यावी ॥
तदाकार हे वृत्ति नाहीं स्वभावें ।
म्हणोनी सदा तेंचि शोधीत जावें ॥

Through wisdom, the body-notion discard ;
Through discrimination, the Eternal meet.
The affections, by nature, are not of that form ;
Hence go on searching for That Itself.

असे सार साचार तें चेरिलेंसे ।
 इहीं लोचनीं पाहतां दृश्य भासे ॥
 निराभास निर्गूण तें आकळेना ।
 अहंतागुणें कल्पितांही कळेना ॥

असै सार साचार तैँ चैरिलेँसे ।
 इहिँ लोचनीं पाहतां दृश्य भासे ॥
 निराभास निर्गूण तैँ आकळेना ।
 अहंतागुणैँ कल्पितांही कळेना ॥

What is the Essence true is hid ;
 Seeing with these eyes, the manifest appears ;
 The Formless and Attributeless can't be grasped,
 Through egoism, though fancied, can't be known.

ಫುರೇ ವೀಷಯಿಂ ಕಲ್ಪನಾ ತೇ ಅವಿಧ್ಯಾ ।
ಫುರೇ ಬ್ರಹ್ಮ ರೇ ಜಾಣ ಮಾಯಾ ಸುವಿಧ್ಯಾ ॥
ಮುಳಿಂ ಕಲ್ಪನಾ ದಿಂ ಉಂ ತೇಚಿ ಜಾಲಿ ।
ವಿವೇಕೆಂ ತರಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಿಂ ಮಿळಾಲಿ ॥

ಸ್ಫುರೇ ವೀಷಯಾಂ ಕಲ್ಪನಾ ತೇ ಅವಿದ್ಯಾ ।
ಸ್ಫುರೇ ಬ್ರಹ್ಮ ರೇ ಜಾಣ ಮಾಯಾ ಸುವಿದ್ಯಾ ॥
ಮುಳೇಂ ಕಲ್ಪನಾ ದೋಂ ರುಪೇಂ ತೇಚಿ ಜಾಲೀ ।
ವಿವೇಕೇಂ ತರೇ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೇಂ ಮಿಳಾಲೀ ॥

Springing from objects, that fancy is ignorance ;
What springs from the Eternal, as wisdom know.
From the start, has fancy had two forms,
And yet, with judgment, it is merged in the Self.

स्वरूपीं उदेला अहंकारराहो ।
तेणें सर्व आच्छादिलें व्योम पाहो ॥
दिशा पाहतां ते निशा वाढताहे ।
विवेकें विचारें विवंचूनि पाहें ॥

ಸ್ವರೂಪೀಂ ಉದೇಲಾ ಅಹಂಕಾರರಾಹೋ ।
ತೇಣೇಂ ಸರ್ವ ಆಚ್ಛಾದಿಲೇಂ ವ್ಯೋಮ ಪಾಹೋ ॥
ದಿಶಾ ಪಾಹತಾಂ ತೇ ನಿಶಾ ವಾಢತಾಹೇ ।
ವಿವೇಕೇಂ ವಿಚಾರೇಂ ವಿವಂಚೂನಿ ಪಾಹೇಂ ॥

The Rahu of egoism has dawned in the Self ;
Behold ! It has covered the entire sky.
Looking about, the night extends ;
With judgment and thought, consider and see.

जया चक्षुनें लक्षितां लक्षवेना ॥
भवा भक्षितां रक्षितां रक्षवेना ॥
क्षयातीत तो भक्षयो मोक्ष देतो ।
दयादक्ष तो साक्षिनें पक्ष घेतो ॥

जया चक्षुनें लक्षितां लक्षवेना ॥
भवा भक्षितां रक्षितां रक्षवेना ॥
क्षयातीत तो भक्षयो मोक्ष देतो ।
दयादक्ष तो साक्षिनें पक्ष घेतो ॥

Whom, trying to see, the eye cannot see ;
Swallowed by Whom life can't be saved ;
Beyond death, unending liberation He gives ;
In mercy skilled, He takes sides to save.

विधी निर्मितां लीहितो सर्व माळीं ।
परी लीहितो कोण त्याचे कपाळीं ॥
हरू जाळिता लोक संहारकाळीं ।
परी शेवटीं शंकरा कोण जाळी ॥

विधी निर्मितां लीहितो सर्व भाषीं ।
परी लीहितो कोण त्याचे कपाळीं ॥
हरू जाळिता लोक संहारकाळीं ।
परी शेवटीं शंकरा कोण जाळी ॥

Brahma, creating, writes on foreheads all;
But, on his forehead, who doth write ?
Hara, destroying, burns up the worlds ;
But who burns Shankara in the end ?

जगीं द्वादशादित्य ते रुद्र अक्रा ।
 असंख्यात संख्या करी कोण शक्रा ॥
 जगीं देव धुंढाळितां आढळेना ।
 जनीं मुख्य तो कोण कैसा कळेना ॥

ಜಗೀಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ ತೇ ರುದ್ರ ಅಕ್ರಾ ।
 ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಂಖ್ಯಾ ಕರೀ ಕೋಣ ಶಕ್ರಾ ॥
 ಜಗೀಂ ದೇವ ಧುಂಡಾಳಿತಾಂ ಅಢಳೇನಾ ।
 ಜನೀಂ ಮುಖ್ಯ ತೋ ಕೋಣ ಕೈಸಾ ಕಳೇನಾ ॥

The twelve suns, those Rudras eleven,
 Indras without number—who can count ?
 Seeking in the world, one cannot find God ;
 Who the Chief, how He is, one doth not know.

ತುಟೆನಾ ಫುಟೆನಾ ಕದಾ ದೇವರಾಣಾ ।
 ಚಲೆನಾ ಢಲೆನಾ ಕದಾ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ॥
 ಕಲೆನಾ ಕಲೆನಾ ಕದಾ ಲೋಚನಾಸೀ ।
 ವಸೆನಾ ದಿಸೆನಾ ಜನಿಂ ಮೀಪಣಾಸೀ ॥

ತುಟೆನಾ ಫುಟೆನಾ ಕದಾ ದೇವರಾಣಾ ।
 ಚಲೆನಾ ಢಲೆನಾ ಕದಾ ದೈನ್ಯವಾಣಾ ॥
 ಕಲೆನಾ ಕಲೆನಾ ಕದಾ ಲೋಚನಾಸೀ ।
 ವಸೆನಾ ದಿಸೆನಾ ಜನಿಂ ಮೀಪಣಾಸೀ ॥

The King of Gods never breaks, nor bursts,
 Nor moves, nor wavers, nor is ever forlorn ;
 Unknowable, unknowable ever to the eye,
 Abides not, appears not among egoistic men.

जया मानला देव तो पूजिताहे ।
परी देव शोधूनि कोणी न पाहे ॥
जगीं पाहतां देव कोट्यानुकोटी ।
जया मानली भक्ति जे तेचि मोठी ॥

जया मानला देव तो पूजिताहे ।
परि देव शोधूनि कोणी न पाहे ॥
जगीं पाहतां देव कोट्यानुकोटी ।
जया मानली भक्ति जे तेचि मोठी ॥

The god one likes doth one worship,
But the one true God none searches out.
In the world, there are gods—crores on crores ;
The devotion one likes one deems the best.

तिन्ही लोक जेथून निर्माण जाळे ।
 तया देवरायासि कोणी न बोले ॥
 जगीं थोरला देव तो चोरलासे ।
 गुरूवीण तो सर्वथाही न दीसे ॥

तिस्रें लोकेक जेंदून न निर्माण जाळें ।
 तया देवरायासि कोणी न बोले ॥
 जगेंत थोरला देव तो चोरलासे ।
 गुरुवीण तो सर्वथाही न दीसे ॥

Whence all three worlds did come into being—
 Of that King of Gods no one doth speak.
 The greatest God in the world is hid ;
 Without the Guru, He can never be seen:

ಗುರು ಪಾಹುತಾಂ ಪಾಹುತಾಂ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ।
 ಬಹುಸಾಲ ಮಂತ್ರಾವಲಿ ಶಕ್ತಿ ಮೋಠಿ ॥
 ಮನಿಂ ಕಾಮನಾ ಷೆಡಕೆಂ ಘಾತಮಾತಾ ।
 ಜನಿಂ ವ್ಯರ್ಥ ರೆ ತೊ ನಱ್ಹೆ ಮುಕ್ತಿದಾತಾ ॥

ಗುರು ಪಾಹತಾಂ ಪಾಹತಾಂ ಲಕ್ಷ ಕೋಟೀ ।
 ಬಹುಸಾಲ ಮಂತ್ರಾವಲೀ ಶಕ್ತಿ ಮೋಠೀ ॥
 ಮನೀಂ ಕಾಮನಾ ಬೇಟಕೀಂ ಧಾತಮಾತಾ ।
 ಜನೀಂ ವ್ಯರ್ಥ ರೇ ತೋ ನವ್ಹೇ ಮುಕ್ತಿದಾತಾ ॥

Behold ! There are teachers—lakhs and crores,
 With many a charm and power great ;
 In mind, desire, deceit, conceit.
 Of no use, not the giver of freedom he.

नऱ्हे चेटकी चाळकू द्रव्यमोंदू ।
 नऱ्हे निंदकू मत्सरू भक्तिमंदू ॥
 नऱ्हे उन्मत्तू वेसनी संगबाधू ।
 जगीं ज्ञानिया तोचि साधू अगाधू ॥

ನವ್ವೇ ಬೇಟಕೀ ಚಾಳಕೂ ದ್ರವ್ಯಭೋಂದೂ ।
 ನವ್ವೇ ನಿಂದಕೂ ಮತ್ಸರೂ ಭಕ್ತಿಮಂದೂ ॥
 ನವ್ವೇ ಉನ್ಮತ್ತೂ ವೇಸನೀ ಸಂಗಬಾಧೂ ।
 ಜಗೀಂ ಜ್ಞಾನಿಯಾ ತೋಚಿ ಸಾಧೂ ಅಗಾಧೂ ॥

Not a cheat, or trickster, or swindler he,
 Not reviling, jealous, lacking in faith,
 Not haughty, vicious, whose contact spells harm—
 The wise one he, the saint profound.

नव्हे वाउगी अडुटी काम पोटीं ।
 क्रियेवीण वाचाळता तेचि मोठी ॥
 मुखें बोलिल्यामारिखें चालताहे ।
 मना सद्गुरु तोचि शोधूनि पाहे ॥

नव्हे नालुगी जाहूबिरे काम प्हेरेबिरे ।
 क्रियेविएण वाचाळता त्हेचि मोठी ॥
 म्मुखें बोलिल्यामारिखें चालताहे ।
 मना सद्गुरु तोचि शोधूनि पाहे ॥

Not prattling in vain, desire in mind,
 Without the deed, eloquence great ;
 Who practises even as he doth preach—
 O mind, seek that good Teacher himself.

ಜನಿಂ ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನಿ ವಿವೇಕಿ ವಿರಾಗಿ ।
 ಕೃಪಾಠ್ಠು ಮನಸ್ವಿ ಕ್ಷಮಾವಂತ ಯೋಗಿ ॥
 ಪ್ರಭೂ ದಕ್ಷ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಚಾತುರ್ಯ ಜಾಣೆ ।
 ತಯಾಚೇನಿ ಯೋಗೇ ಸಮಾಧಾನ ಬಾಣೆ ॥

ಜನೀಂ ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೀ ವಿವೇಕೀ ವಿರಾಗೀ ।
 ಕೃಪಾಳೂ ಮನಸ್ವೀ ಕ್ಷಮಾವಂತ ಯೋಗೀ ॥
 ಪ್ರಭೂ ದಕ್ಷ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಚಾತುರ್ಯ ಜಾಣೇ ।
 ತಯಾಚೇನಿ ಯೋಗೇಂ ಸಮಾಧಾನ ಬಾಣೇ ॥

Devoted, wise, with judgment, dispassionate,
 Gracious, controlled, forgiving, meditating,
 Mighty, expert, learned and skilful—
 By contact with him, contentment accrues.

नग्हे तेंचि जालें नसे तेंचि आलें ।
 कळों लागलें सज्जनाचेनि बोलें ॥
 अनिर्वाच्य तें वाच्य वाचें वदावें ।
 मना संत आनंत शोधीत जावें ॥

नव्हे तेंचि जालें नसे तेंचि आलें ।
 कळों लागलें सज्जनाचेनि बोलें ॥
 अनिर्वाच्य तें वाच्य वाचें वदावें ।
 मना संत आनंत शोधीत जावें ॥

What is not, has become ; what is not, has come ;
 Is being known through the words of the good.
 Indescribable That, do speak of It ;
 O mind, go on seeking Eternal Peace.

लपावें अती आदरें रामरूपीं ।
भयातीत निश्चात ये स्वस्वरूपीं ॥
कदा तो जनीं पाहतांही दिसेना ।
सदा ऐक्य तो भिन्नभावं वसेना ॥

लपावें० अती० आदरें० रामरूपीं० ।
भयातीत० निश्चात० ये० स्वस्वरूपीं० ॥
कदा० तो० जनीं० पाहतांही० दिसेना० ।
सदा० ऐक्य० तो० भिन्नभावं० वसेना० ॥

Hide with great love in the form of Ram,
Transcending fear, steady in the Self.
Among men, though sought, He never appears :
United ever, not in separateness, abides.

सदा सर्वदा राम सन्नीध आहे ।
मना सज्जना सत्य शोधून पाहें ॥
अखंडीत भेटी रघूराजयोगू ।
मना सांडिं रे मीपणाचा वियोगू ॥

सदा सर्वदा राम सन्नीध अहं ।
मना सज्जना सत्य शोधून पाहें ॥
अखंडीत भेटी रघूराजयोगू ।
मना सांडिं रे मीपणाचा वियोगू ॥

Ever ever Ram is near ;
O virtuous mind. seek out the Truth.
Unbroken the meeting and union with Ram :
Separation caused by the ego reject.

भुते पिंडब्रह्मांड हें ऐक्य आहे ।
 परी सर्वही स्वस्वरूपीं न साहे ॥
 मना भासलें सर्व काहीं पहावें ।
 परी संग सोडूनि सुखें रहावें ॥

ಭೃತೇಂ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಹೇಂ ಐಕ್ಯ ಅಹೇ ।
 ಪರೀ ಸರ್ವಹೀ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೀಂ ನ ಸಾಹೇ ॥
 ಮನಾ ಭಾಸಲೇಂ ಸರ್ವ ಕಾಂಹೀಂ ಪಹಾವೇಂ ।
 ಪರೀ ಸಂಗ ಸೋಡೂನಿ ಸುಖೇಂ ರಹಾವೇಂ ॥

Elements, body and universe are one,
 But all these are different from the Self.
 O mind, do see whatever appears ;
 But shunning attachment, in bliss abide.

देहेमान हें ज्ञानशस्त्रं खुडावें ।
विदेहीपणें भक्तिमार्गेंचि जावें ॥
विरक्तीबळें निंद्य सर्वें त्यजावें ।
परी संग सोडूनि सूखें रहावें ॥

दೇहेमान हें ज्ञानशस्त्रं खुडावें ।
विदेहीपणें भक्तिमार्गेंचि जावें ॥
विरक्तीबळें निंद्य सर्वें त्यजावें ।
परी संग सोडूनि सूखें रहावें ॥

The body-notion sever with wisdom's sword ;
Forgetting the body, tread devotion's path :
What all is blameworthy, with judgment discard ;
But shunning attachment, in bliss abide.

मही निर्मिली देव तो ओळखावा ।
जया पाहतां मोक्ष तत्काळ जांवा ॥
तया निर्गुणालागिं गूगीं पहावें ।
परी संगे सोड्ढनि सूखें रहावें ॥

ಮಹೀ ನಿರ್ಮಿಲೀ ದೇವ ತೋ ಒಳಖಾವಾ ।
ಜಯಾ ಪಾಹತಾಂ ಮೋಕ್ಷ ತತ್ಕಾಳ ಜಾಂವಾ ॥
ತಯಾ ನಿರ್ಗುಣಾಲಾಗಿಂ ಗುಗಿಂ ಪಹಾವೆಂ ।
ಪರೀ ಸಂಗ ಸೊಡ್ಡನಿ ಸುಖೆಂ ರಹಾವೆಂ ॥

Who created the earth, that God recognise,
Seeing Whom means instant freedom for the soul.
That attributeless One, in attributes behold ;
But shunning attachment, in bliss abide.

नव्हे कार्यकर्ता नव्हे सृष्टिमर्ता ।
परेहूनि पर्ता न लिपे विवर्ता ॥
तया निर्विकल्पासि कल्पित जावें ।
परी संग सोडूनि सूखें रहावें ॥

नन्वे कार्याकर्ता नन्वे सृष्टिभर्ता ।
परैहूनि पर्ता न लिपे विवर्ता ॥
तया निर्विकल्पासि कल्पित जावें ।
परी संग सोडूनि सूखें रहावें ॥

Not the doer of the deed, not creation's support,
Beyond the silent voice, by illusion untouched,
The Undifferentiated—imagine Him ;
But shunning attachment, in bliss abide.

देहेबुद्धिचा निश्चयो ज्या ढळेना ।
 तथा ज्ञान कल्यांतकाळीं कळेना ॥
 परब्रह्म ते मीपणें आकळेना ।
 मनीं शून्य अज्ञान हें मावळेना ॥

दैहिकेबुद्धिचा निश्चय्यो ज्यो ढळेंना ।
 तयो ज्ञान कल्यांतकाळीं कळेंना ॥
 परब्रह्म ते मीपणें आकळेंना ।
 मनीं शून्य अज्ञान हें मावळेंना ॥

Whose body-notion is strong and doth not fail,
 He can't attain wisdom even at the end of an Age.
 The Eternal, due to egoism, cannot be grasped ;
 The vacuous ignorance in the mind ceaseth not.

मना ना कळे ना ढळे रूप ज्याचें ।
दुजेवीण तें ध्यान सर्वोत्तमाचें ॥
तया खूण ते हीन दृष्टांत पाहे ।
तेथें संग निःसंग दोनी न साहे ॥

मना ना कळे ना ढळे रूप ज्याचें ।
दुजेवीण तें ध्यान सर्वोत्तमाचें ॥
तया खूण ते हीन दृष्टांत पाहे ।
तेथें संग निःसंग दोनी न साहे ॥

Whose form can't be grasped and changeth not,
Unequaled the meditation of the Supreme One.
Any sign or example is inadequate ;
Attachment, detachment are both out of place.

ನ಼ಹ್ಢೆ ಜಾಣತಾ ನೆಣತಾ ದೇವರಾಣಾ ।
 ನಯೆ ವರ್ಣಿತಾಂ ವೆದಶಾಸ್ತ್ರಾಂ ಪುರಾಣಾಂ ॥
 ನ಼ಹ್ಢೆ ದೃಶ್ಯ ಅದೃಶ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿ ತಯಾಚಾ ।
 ಶ್ರುತೀ ನೆಣತೀ ನೆಣತೀ ಅಂತ ತ್ಯಾಚಾ ॥

ನವ್ವೇ ಜಾಣತಾ ನೆಣತಾ ದೇವರಾಣಾ ।
 ನಯೇ ವರ್ಣಿತಾಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಂ ಪುರಾಣಾಂ ॥
 ನವ್ವೇ ದೃಶ್ಯ ಅದೃಶ್ಯ ಸಾಕ್ಷೀ ತಯಾಚಾ ।
 ಶ್ರುತೀ ನೆಣತೀ ನೆಣತೀ ಅಂತ ತ್ಯಾಚಾ ॥

Not knowing or unknowing is the King of Gods ;
 Vedas, Shastras, Puranas can't describe.
 Not visible or invisible is the Witness that is He ;
 His limits the Shrutis know not, know not.

वसे हृदयीं देव तो कोण कैसा ।
 पुसे आदरें साधकू प्रश्न ऐसा ॥
 देहे टाकितां देव कोठें रहातो ।
 परी मागुता ठाव कोठें पहातो ॥

वसೇ हृदय्यां देव त्ना क्णैसा ।
 पुसै आदरें साधकू प्रश्न ऐसा ॥
 देहे टाकितां देव कोठें रहातो ।
 परी मागुता ठाव कोठें पहातो ॥

" Who and how the God that abides in the heart?"
 The disciple asks such a question with regard.
 " When the body is left, where doth God remain?
 And, later, where doth He seek His abode ? "

वसे हृदयीं देव तो जाण ऐसा ।
 नभाचेपरी व्यापकू जाण तैसा ॥
 सदा संचला येत ना जात कांहीं ।
 तथावीण कोठें रिता ठाव नाहीं ॥

वसे हृदय्यां देव तौ जाण ऐसा ।
 नभाचेपरी व्यापकू जाण तैसा ॥
 सदा संचला येत ना जात कांहीं ।
 तथावीण कोठें रिता ठाव नाहीं ॥

Know that God thus abides in the heart—
 Like ether, all-immanent, so know thou.
 Ever-existent ; nor comes nor goes ;
 Without Him vacant spot there is none.

नमीं वावरे जो अणूरेणु कांहीं ।
 रिता ठाव या राघवेंवीण नाही ॥
 तया पाहतां पाहतां तेंचि जालें ।
 तेथें लक्ष आलक्ष सर्वें बुडालें ॥

नभिरं वावरे ज्ञाने अणुरेणु कांहीं ।
 रिता ठाव या राघवेंवीण नाही ॥
 तया पाहतां पाहतां तेंचि जालें ।
 तेथें लक्ष आलक्ष सर्वें बुडालें ॥

The notes which, in ether, move about—
 Even there, without Ram, is no vacant spot.
 Seeing Him and seeing, one becomes Himself ;
 There, seen and unseen, all are drowned.

ನಭಾಸಾರಿಖೆಂ ರೂಪ ಯಾ ರಾಘವಾಚೆಂ ।
ಮನಿಂ ಚಿಂತಿತಾಂ ಮೂಲ ತ್ವೆ ಭವಾಚೆಂ ॥
ತಯಾ ಪಾಹತಾಂ ದೆಹಬುಡ್ಡಿ ತರೆನಾ ।
ಸದಾ ಸರ್ವದಾ ಆರ್ತೆ ಪೊಟಿಂ ಪುರೆನಾ ॥

ನಭಾಸಾರಿಖೆಂ ರೂಪ ಯಾ ರಾಘವಾಚೆಂ ।
ಮನಿಂ ಚಿಂತಿತಾಂ ಮೂಲ ತ್ವೆ ಭವಾಚೆಂ ॥
ತಯಾ ಪಾಹತಾಂ ದೆಹಬುಡ್ಡಿ ತರೆನಾ ।
ಸದಾ ಸರ್ವದಾ ಆರ್ತೆ ಪೊಟಿಂ ಪುರೆನಾ ॥

Like ether is the form of this Ram ;
Thinking of Him uproots worldly life.
Seeing Him, the body-notion doth cease :
The desire to see is never quenched.

नमं व्यापिलं सर्वं सृष्टीस आहे ।
रघूनायका ऊपमा ते न साहे ॥
दुजेवीण तो तोचि तो हा स्वभावें ।
तया व्यापकू व्यर्थ कैसें म्हणावें ॥

नर्भे० व्यापिले० सर्व सृष्टीस आहे ।
रघूनायका उपा० ते न साहे ॥
दुजेवीण तो तोचि तो हा स्वभावें ।
तया व्यापकू व्यर्थ कैसें म्हणावें ॥

Ether pervades the creation entire ;
To Ram the analogy does not apply.
Without a second, by nature, He is one ;
How can He, in vain, be said to pervade ?

अतो जीर्ण विस्तीर्ण तें रूप आहे ।
 तेथें तर्कसंपर्क तोही न साहे ॥
 अती गूढ तें दृढ तत्काळ सोपें ।
 दुजेवीण जे खूण स्वामीप्रतापें ॥

अती जेर्ण विसृर्ण तें रूढ अहे ।
 तेंढें तर्कसंपर्क तेंही न साहे ॥
 अती गूढ तें दृढ तत्काळ सोपें ।
 दुजेवीण जे खूण स्वामीप्रतापें ॥

Most ancient, extensive is that form ;
 It doth not admit of argument in the least.
 Most secret, but can be attained with ease—
 By valour of the Teacher : "No second" the sign.

कळे आकळे रूप तें ज्ञान होतां ।
 तेथें भाटली सर्वसाक्षी-अवस्था ॥
 मना उन्मनी शब्द कुंठीत राहे ।
 तो गे तोचि तो राम सर्वत्र पाहे ॥

ಕಳೇ ಅಕಳೇ ರೂಪ ತೇಂ ಜ್ಞಾನ ಹೋತಾಂ ।
 ತೇಥೇಂ ಅಟಲೀ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷೀ-ಅವಸ್ಥಾ ॥
 ಮನಾ ಉನ್ಮನೀ ಶಬ್ದ ಕುಂಠಿತ ರಾಹೇ ।
 ತೋ ಗೇ ತೋಚಿ ತೋ ರಾಮ ಸರ್ವತ್ರ ಪಾಹೇ ॥

With wisdom, the form is known and grasped;
 There dries up the state of the Witness of all ;
 The mind is no more ; speech silent remains.
 Lo ! That is the Ram throughout—behold !

कदा ओळखीमाजिं दूजें दिसेना ।
 मनीं मानसीं द्वैत कांहीं वसेना ॥
 बहूतां दिसां आपुली भेटि झाली ।
 विदेहीपणे सर्व काया निवाली ॥

कदा ऊषखीमोजिं दूजे दिसेना ।
 मनें मानसीं द्वैत कांहीं वसेना ॥
 बहूतां दिसां आपुली भेटि झाली ।
 विदेहीपणे सर्व काया निवाली ॥

With realisation, no second appears ;
 In the mind is no duality whatever ;
 After many days, has your meeting occurred ;
 The body forgotten, the whole body has cooled.

मना गूज रे तूज हें प्राप्त जालें ।
 परी अतरीं पाहिजे यत्न केले ॥
 सदा श्रवणें पाविजे निश्रयासी ।
 धरीं सजनीं संगती धन्य होसी ॥

मना गूज रे तूज हें प्राप्त जालें ।
 परी अंतरीं पाहिजे यत्न केले ॥
 सदा श्रवणें पाविजे निश्रयासी ।
 धरीं सजनीं संगती धन्य होसी ॥

O mind, this secret you have got,
 But you must make the effort within.
 Through constant hearing, conviction attain ;
 Stick to the company of the good, and be blessed.

मना सर्वही संग सोडूनि द्यावा ।
अतो आदरें सज्जनाचा धरावा ॥
जयाचेनि संगें महादुःख भंगे ।
जनीं साधनेंवीण सन्मार्ग लागे ॥

मना सर्वही संग सोडूनि द्यावा ।
अतो आदरें सज्जनाचा धरावा ॥
जयाचेनि संगें महादुःख भंगे ।
जनीं साधनेंवीण सन्मार्ग लागे ॥

O mind, attachment all discard ;
Hold on, with love, to contact with the good ;
Through which contact great sorrow doth cease ;
Without practice, the path of virtue is reached.

ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ಸರ್ವ ಸಂಗಾಸ ತೊಡಿ ।
ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ಮೋಕ್ಷ ತಕ್ಕಾಡ ಜೊಡಿ ॥
ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ಸಾಧಕಾಂ ಶಿಘ್ರ ಸೊಡಿ ।
ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ದ್ವೈತ ನಿಃಶೇಷ ಮೊಡಿ ॥

ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ಸರ್ವ ಸಂಗಾಸ ತೋಡೀ ।
ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ಮೋಕ್ಷ ತತ್ಕಾಲ ಜೋಡೀ ॥
ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ಸಾಧಕಾಂ ಶ್ರೀಘ್ರ ಸೋಡೀ ।
ಮನಾ ಸಂಗ ಹಾ ದ್ವೈತ ನಿಃಶೇಷ ಮೋಡೀ ॥

This contact all attachment breaks ;
This contact at once liberation secures ;
This contact practitioners quick doth free ;
This contact duality quite uproots.

मनाचीं शतें ऐकतां दोष जाती ।
 मत्तीमंद ते साधना योग्य होती ॥
 चढे ज्ञान वैराग्य सामर्थ्य अंगीं ।
 म्हणे दास विश्वासतां मुक्ति भोगी ॥

ಮನಾಚೆಂ ಶತೆಂ ಏಕತಾಂ ದೋಷ ಜಾತೀ ।
 ಮತ್ತೀಮಂದ ತೇ ಸಾಧನಾ ಯೋಗ್ಯ ಹೋತೀ ॥
 ಚಡ್ಲೆ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಂಗೀಂ ।
 ಮ್ಹಣೇ ದಾಸ ವಿಶ್ವಾಸತಾಂ ಮುಕ್ತಿ ಭೋಗೀ ॥

Mind's Psalms being heard, faults disappear
 The dull-witted fit for practice become ;
 Wisdom, dispassion and power increase ;
 Says Ramdas, " Believing, freedom enjoy."

जय जय रघुवीर समर्थ

ಜಯ ಜಯ ರಘುವೀರ ಸಮರ್ಥ

Victory, Victory to Almighty Ram !

NOTES

The Psalms are addressed to the mind, because it is the mind which can lead alike to bondage and liberation.

According to one account, the entire body of Psalms was dictated by the Samarth to his disciple Kalyana Swami in three hours on a single night. The members of the Order, when they go out for *bhiksha*, sing a psalm before each house, take what is given--it may be nothing or worse--end up with "*Jaya Jaya Raghuvira Samarth!*", proceed to the next house and repeat the process.

The Marathi original is in the *bhujanga prayata vritta*, each line consisting of four feet, each foot consisting one short syllable followed by two long ones. The nearest approach to this in English is the anapaestic tetrametre, each foot containing two unaccented syllables and an accented one.

The original contains a number of words which look as if they have been mis-spelt, for example, अनंत for अनंत, वीचार for विचार and दे for देह. The spelling in all such cases really follows the exigencies of metre.

NOTES

NOTES

NOTES

श्री चित्रापूर मठाचीं इतर प्रकाशनं

1. Saartha Shivananda Lahari (Sanskrit-Konkani)
By H. H. Shrimat Anandashram Swamiji
2. Sandhyavandanavu (Kannada)
3. Sandhyavandana (English)
4. Atha Devataarchana Vidhi* (Sanskrit)
5. Fifty Years of Bilss* (English)
By Dr. Gopal S. Hattiangdi
6. Thus Spake Our Guru* (English)
By Dr. Gopal S. Hattiangdi
7. Guru Gita*
By Dr. Gopal S. Hattiangdi
8. Gayatri*
By Dr. Gopal S. Hattiangdi
9. Dharma*
By Dr. Gopal S. Hattiangdi
10. Prayers*
By Dr. Gopal S. Hattiangdi
11. Hymn of Illumination*
By Dr. Gopal S. Hattiangdi

12. Gleanings from Guru Gita
By V. Rajgopal Bhat
13. Our Sanskaras
By V. Rajgopal Bhat
14. Pandav Gita
By V Rajgopal Bhat
15. Sadguru Bodhamruta
By V. Rajgopal Bhat
16. Pancharatna Haripaatha
By V. Rajgopal Bhat
17. श्री गीताम्मा* (Konkani)
By Pandurang N. Nadkarni
18. श्री चित्रापूर नित्यपाठ
19. आनंदबोधामृत (Konkani)
20. अथ देवतार्चनविधि: (Reprint-Sanskrit)

* Publications presently out of print.

